

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 3T/107/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5716011207
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Rošak
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2019:5716011207.12

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Martin v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Rošaka a prísediacich Viery Dikošovej a Oľgy Trúchlej, na hlavnom pojednávaní dňa 05.11.2019, takto

rozhodol:

Obžalovaný
O. N., nar. XX.XX.XXXX S. O., trvale bytom S., X.. V.. Z.
XXXX/XX, prechodne bytom O. X, O. XX,

uznáva sa za vinného, že

dňa 06.02.2016 v čase okolo 01.15 hod. v bare Modrá Lagúna vo Vrútkach, na Ul. 1. československej brigády č. 2404, si sadol ku stolu, pri ktorom sedeli T. N. a poškodený M. Z., nar. XX.XX.XXXX, a následne od nich žiadal požičať peniaze, vzápätí im ukázal a na stôl vyložil plynovú pištoľ a chcel ju založiť za 50,- €, keď od M. Z. požadované peniaze nedostal, zavolať O. F., nar. XX.XX.XXXX, aby si išiel sadnúť s ním k vedľajšiemu stolu a povedal mu: ...“Požičaj mi peniaze, potrebujem ich!!!“ na čo mu O. F. odpovedal: ...“Nedám, lebo nemám...“, vtedy obžalovaný vyložil na stôl pištoľ a znova sa opýtal O. F.: “Naozaj nemáš tých 50,- €?...” , keď O. F. znovu odmietol dať obžalovanému peniaze, obžalovaný zobral zbraň zo stola a pod stolom ju „obtiahol“ a povedal O. F., že tá zbraň je funkčná, napriek tomu mu O. F. žiadne peniaze nedal a následne obžalovaný opätovne prišiel k stolu k poškodenému M. Z. a pýtal si od neho peniaze, keď mu poškodený povedal, že nemá peniaze, nato obžalovaný zareagoval tak, že M. Z. chytil pod krkom za bundu so slovami: “Ty, aby si nemal peniaze?!!..“, pritom sa natiahol cez stôl a držiac stále M. Z. za bundu pritiahol si ho k sebe ponad stôl, pričom mu poškodil zips na bunde, vzápätí O. F. vyhlásil v bare „záverečnú“ a vyzval prítomných, aby opustili bar, čomu obžalovaný, poškodený a N. vyhovel a odchádzali, pričom vonku pred barom obžalovaný sa rukami načahoval za poškodeným Z., ktorého chcel pritiahnuť k sebe, čo uvidel O. F. a poškodeného M. Z. radšej stiahol do vnútra baru, následne okolo 02.00 hod. vyšiel z baru von aj M. Z., vtedy k nemu spoza rohu opäť pristúpil obžalovaný, ktorý si na neho pred barom počkal, chytil M. Z. znovu pod krkom za bundu, oprel ho o zábradlie a vyzliekol mu proti jeho vôli rozopnutú bundu, pričom sa poškodený z obavy z obžalovaného, ktorý mal zbraň, tomuto nebránil a umožnil obžalovanému zobrať mu jeho pánsku športovú bundu s kapucňou modrej farby zn. F&F, v ktorej sa v tom čase nachádzala čierna koženková peňaženka s peňažnou hotovosťou vo výške 25,- €, občiansky preukaz číslo I. XXXXXX a kartička poisťovne zdravotnej poisťovne W. - R. A. V.Z., Z. Z. S. N., na meno M. Z., nar. XX.XX.XXXX, bankomatová karta vedená k účtu poškodeného vo S. Ú. N. V., Z. Z. S. N., č. ú. L. Z. a mobilný telefón zn. Microsoft Lumia 535, Dual SIM s číslom IMEI 1: XXXXXXXXXXXXXXXX a IMEI 2: XXXXXXXXXXXXXXXX so SIM kartami s pridelenými telefónnymi číslami XXXX XXX XXX a XXXX XXX XXX vedené v mobilnej sieti operátora P. Z., V. Z., Z. Z.W. A. X/A, N. XXX XX, L.: XXXXXXXX, na účastníka M. Z., čím poškodenému M. Z., nar. XX.XX.XXXX spôsobil škodu vo výške najmenej 129,- €, uvedeného konania sa obžalovaný dopustil napriek tomu, že bol rozsudkom Okresného súdu Martin sp. zn. 1T/91/1999 zo dňa 01.03.2000, právoplatným 18.04.2000 odsúdený pre trestný čin lúpeže v spolupáchateľstve podľa § 9 ods. 2, § 234 ods. 1 Tr. zák. účinného do 31.12.2005 a iné, za čo mu bol

uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 a pol roka so zaradením do druhej nápravno výchovnej skupiny, pričom obžalovaný uvedený trest vykonal 20.09.2001, uvedeného konania sa obžalovaný dopustil napriek tomu, že bol rozsudkom Okresného súdu Martin sp. zn. 2T/149/2000 zo dňa 10.12.2003 právoplatným dňa 03.08.2004 odsúdený pre trestný čin lúpeže podľa § 234 ods. 1 Tr. zák. účinného do 31.12.2005 ako obzvlášť nebezpečný recidivista podľa § 41 ods. 1 Tr. zák. účinného do 31.12.2005 a iné, za čo mu bol uložený úhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov a 8 mesiacov v tretej nápravno výchovnej skupine, z ktorého bol podmiennečne prepustený uznesením Okresného súdu Trenčín sp. zn. 1PP/8/2009 dňa 23.04.2009 a bola mu určená skúšobná doba na 3 roky, v ktorej sa osvedčil,

t e d a

proti inému použil násilie a hrozbu bezprostredného násilia v úmysle zmocniť sa cudzej veci,

č í m s p á c h a l

zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zák.

Z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 188 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 42 ods. 1, § 43, § 47 ods. 2 Tr. zákona na nepodmienečný súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 22 (dvadsaťdva) rokov, 6 (šesť) mesiacov a 15 (pätnásť) dní.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zákona súd obžalovaného na výkon uloženého súhrnného trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zákona súd zrušuje výrok o treste v rozsudku Okresného súdu Martin sp. zn. 3T/141/2014 zo dňa 19.04.2016, právoplatným 19.04.2016, ktorým bol obžalovanému uložený pre pokus zločinu ublíženia na zdraví podľa § 14 ods. 1, § 155 ods. 1 Tr. zákona a iné, úhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Súčasne sa zrušujú aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d) Tr. zákona súd ukladá obžalovanému O. N. ochranné opatrenie - ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd ukladá obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenému M. Z., nar. XX.XX.XXXX S. O., trvale bytom S., Z.. C.. S. Č.. XXXX/X, škodu vo výške 25,- €.

Podľa § 288 ods. 2 Tr. por. súd poškodeného M. Z., nar. XX.XX.XXXX S. O., trvale bytom S., Z.. C.. S. Č.. XXXX/X, so zvyškom nároku na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Martin podal dňa 04.10.2016 na tunajšom súde obžalobu na obv. O. N., pod sp. zn. 2 Pv 60/16/5506 zo dňa 29.09.2016, pre skutok právne kvalifikovaný ako zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe ako je uvedený v obžalobe.

Senát Okresného súdu Martin vykonal na hlavných pojednávaniach dokazovanie výsluchom obžalovaného O. N.; výsluchom svedka poškodeného M. Z., svedka poškodeného O. F., svedkov C. Z., U.V. P., T. N., M. G., R. O.. V. Z., A.. M. Š., A..; prečítaním zápisníc o výsluchu svedkov N. T. a A. G. podľa § 263 ods. 1 Tr. por. so súhlasom obžalovaného a prokurátora; prečítaním znaleckého posudku; oboznámením s fotodokumentáciou, obrazovými a obrazovo zvukovými záznamami podľa § 270 ods. 2 Tr. por. ako aj prečítaním listinných dôkazov nachádzajúcich sa v súdnom spise a pripojených spisov Okresného súdu Martin sp. zn. 3T/141/2014, 1T/91/1999, 2T/149/2000, 23T/23/2014 podľa § 269 Tr. por..

Obžalovaný O. N. na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení o svojich právach v zmysle príslušných ustanovení Trestného poriadku vyhlásil, že sa necíti byť vinný zo skutku uvedeného v obžalobe. Ďalej využil svoje právo a prehlásil, že vypovedať na hlavnom pojednávaní nebude, nakoľko všetko uviedol na predchádzajúcom pojednávaní.

Podľa § 258 ods. 4 Tr. por. na návrh prokurátora a obhajcu súd prečítal skoršie výpovede obžalovaného z prípravného konania a z hlavného pojednávania.

Dňa 11.02.2016 obžalovaný pred sudcom pre prípravné konanie uviedol, že na svojej výpovedi nechce absolútne nič meniť, trvá na nej. Čo sa týka dôvodov väzby, on vie, že v jeho neprospech hrá rolu jeho minulosť, on však žiadnu zbraň nepoužil. Pri konfrontácii sa toto potvrdilo, že sa nijako nevyhrážal, zbraň nepoužil, chcel ju dať len do zálohy, čo nie je prebehol, nešlo však ani o fyzické ani o psychické vyhrážanie, teda ani v súvislosti s tou zbraňou. Čo sa týka toho skutku mimo baru Lagúna, poškodený Z., tak voči nemu nebolo použité žiadne fyzické násilie, aby si vyzliekol bundu. Sám to aj potvrdil, že neboli voči nemu použité žiadne vyhrážky ani žiadna forma násillia. Pri zadržaní nekládol žiadny odpor a dobrovoľne vydal plynovú pištoľ. Oni po tomto, čo sa tvrdí pri stole, že sa malo stať, tak aj po tomto sedeli ďalej. Z. išiel aj k baru, potom sa vrátil k stolu, ale v Lagúne sa nič neudialo. On nebol ani vyzývaný, aby opustil priestor baru, oni odišli dobrovoľne. Je možné, že tam také niečo F. povedal, ale oni to nepočuli. On si prisadol k Z. a N. k stolu. To chytenie za bundu vonku bolo preto, lebo si chcel s ním vysvetliť, prečo bol vo vnútri taký hrubý. On sa z tej bundy sám vyzliekol a ostala tam pohodená. Tá zbraň bola kamarátova - plynová pištoľ. On ju zobral preto, lebo nemal pocit, že by si tým mal nejako uškodiť. Nešlo o nedovolené ozbrojovanie. Inak na otázku, prečo ju mal pri sebe, neodpovie, jednoducho ju chcel založiť za finančnú hotovosť. On v ten večer v Lagúne nemal peniaze preto, lebo ich hodil do automatu, bolo to 50,- € a prehral ich.

Dňa 09.02.2016 obžalovaný pred vyšetrovateľom vypovedal, že to čo je napísané v uznesení sa nezakladá na pravde, voči nikomu nepoužil zbraň na to, aby vymáhal nejaké peniaze. Nevie presne koľko bolo hodín, mohlo byť medzi 00.30 hod. až 01.30 hod. dňa 06.02.2016 prišiel do baru Modrá Lagúna na pivo, kde sedel - z videnia ho poznal - M., lebo sa stretávali aj vídávali a pri ňom sedel N. T.. On si k nim prisadol, tohto M. oslovil, či by mu nemohol helfnúť nejakou korunou, on mu povedal, že nemá peniaze žiadne. Začal byť hrubý, tak mu povedal, aby nevyskakoval a ponad stôl sa začali naťahovať. To bolo všetko. T. ich od seba odtentoval a potom sedeli ďalej. Potom si zavola O. F., oslovil ho s tým, či by mu nemohol požičať peniaze, lebo je to asi jediná osoba, ktorá by mu mohla v tej danej chvíli požičať peniaze, poznal ho, lebo pracoval s jeho otcom a chodí do tej Modrej Lagúny vypomáhať svojej priateľke. On mu povedal, že peniaze nemá. Tak vytiahol plynovú pištoľ, ktorú mu chcel dať do zálohy a položil ju na stôl. Povedal aj tak, že nemá a odišiel od stola preč. To bolo celé, čo sa udialo vo vnútri v bare. On sa postavil, vyšiel vonku, čakal na N., lebo sa dohodli, že pôjdu spolu do Shangaia. Za rohom čakal, potom prišiel ten T. N. aj s týmto M. vonku, M. keď ho zbadal, povedal, že nejde. On mu povedal - „Že počkaj, že si vysvetlíme vec“ - chytil ho za ruku, on sa nešťastne vyvliekol z bundy a rozutekal sa dovnútra do Lagúny. Jedinú vec, ktorú si pamätal bolo to, že bunda zostala ležať pred barom na zemi a on s T. N. išli taxíkom do Shangaia. Nevedel uviesť prečo tvrdí (T. N.), že nešiel spolu s ním do Shangaia, keď on jediný videl tú bundu ležať na zemi. Trval na tom, že išli spolu s T. N. taxíkom do Shangaia. Nepamätal sa dokedy tam bol, nakoľko ho odviezla záchranka spreď vlakovej stanice, lebo odpadol, bol napadnutý.

Na ďalšie otázky vyšetrovateľa obžalovaný vypovedal, že od Z. si chcel požičať peniaze preto, lebo chcel sa ísť zabaviť do Shangaia. Plynovú pištoľ, čo mal so sebou, patrí M. G.. Mal ju pri sebe len tak, so žiadnym úmyslom niekomu ublížiť. Pri stole M. bol arogantný, hrubý a vyskakoval, tiež mal vypité. On ho chytil pod krk, posotil ho na sedačku ponad stôl, aby si znova sadol na stoličku. On nevedel či M. má peniaze. On O. F. slušne oslovil, aby si prišiel sadnúť a tiež ho poprosil, či by mu nemohol požičať 50 eur, na čo on povedal, že nemá. Vie, že ešte spomenul, že ani z kasy mu nemôže požičať, tak vytiahol pištoľ a ukázal mu ju, že mu ju dá do zálohy, on sa postavil a odišiel preč s tým, že nemá a nemôže. S T. sa dohodol, že pôjdu do Shangaia. Z baru odišiel sám, aby ho vonku počkal. Čakal zhruba päť minút, potom vyšiel T. s týmto M. vonku. Išiel oproti, bol na rohu pri schodisku. Chytil M. za ruku, povedal mu: „M. vysvetlime si tú vec“. Nevie či sa M. zľakol, jednoducho sa z tej bundy vyvliekol a rozbehol sa dnu do baru. Celé to videl T. N.. Potom už odišli do Shangaia s T., ako povedal. O. F. sa nijakým spôsobom nevyhrážal, vonkoncom nepoužil žiadnu zbraň, žiadnou zbraňou sa mu ničím nevyhrážal. Plynová pištoľ bola aj tak nefunkčná, tak ju nemohol ani obťahnúť. Pri Z. vznikol len fyzický kontakt vo vnútri v bare, skoro došlo aj vonku k fyzickému kontaktu. Keď išiel do baru Modrá Lagúna mal pri sebe 50,- €. Chcel si požičať ešte 50,- €, aby sa mohli ísť zabaviť. V Modrej Lagúne pil len pivo, mal asi dve piva. Pokiaľ si

pamätal, tak asi nekupoval alkohol nejakým iným hosťom. Tvrdil, že tá bunda Z. tam ostala ležať, ani sa jej nedotkol, keď tam zostala ležať. Keď Z. mu nepožičal peniaze, impulzom na vyvolanie hádky bolo to, že bol drzý, arogantný. Presne si nepamätal tú slovnú výmenu. Iba mu povedal, aby nevyskakoval, lebo na to nemá. Iba sa natiahol a sotil ho dolu, to bolo všetko pri tom stole. Keď ukázal pištoľ boli tam traja - on, M. V. T. N..

Na hlavnom pojednávaní dňa 07.06.2018 obžalovaný vypovedal, že žiadneho trestného činu - lúpeže sa nedopustil. Začiatkom februára 2016 s jeho partnerkou a kamarátmi popíjali u neho doma v ubytovni Luna. Bol tam aj M. G., ktorý mu do bytu doniesol zbraň, plynovú pištoľ, on bol závislý na automatoch a ponúkal mu zbraň do zálohy, či ju vie niekomu dať do zálohy. Pred polnocou sa aj odobral do baru Modrá Lagúna, zobral si svojich 50 eur a zobral si aj zbraň. To že tú zbraň zobral videli aj osoby, ktoré boli u neho doma. Keď prišiel do toho baru Modrá Lagúna, kúpil si pivo a cigarety, odložil si 20 eur a drobné hodil do výherného automatu. Potom si prisadol k osobe, ktorá tu bola prítomná, že vraj poškodený, myslí že sa volá Z. a spolu s ním bol aj N.. On si už postupom času presné detaily nepamätá, ale on si od tohto Z. chcel požičať 20 eur, on len povedal že nemá a že nepožičia. On mu vzápätí na to povedal, že mu dá do zálohy túto zbraň a že mu tie peniaze na druhý deň vráti. On s tým nesúhlasil. Oni spolu komunikovali aj o všeličom inom aj o zábave v Šanghaji, keďže on nemal o to záujem, tak z videnia poznal p. F., následne zašiel za ním a tomu ponúkal zbraň do zálohy, či by mu ju nezaložil za 50 eur. Zbraň mu ukazoval, že je síce poškodená ale nemá zásobník. On ju nechcel, hovoril že nemá peniaze. Nevie, či pred tým alebo po tom medzi ním a Z. vznikla hádka ohľadom toho, že mu Z. vytýkal že je kriminálnik, že bol trestaný a že by mu aj tak peniaze nepožičal, čo sa ho dotklo a požiadal ho, aby si odsadol od ich stola. Potom odišiel ku baru a zachvíľu sa vrátil naspäť. Zo strany Z. boli provokačné reči. On mu povedal, že ak sa mu nepáči že môžu ísť von. Následne F. zahlásil že je záverečná, oni vyšli von, ako vyšli von, on priznával, že chcel zbiť toho Z.. On po ňom „vyštartoval“, chcel ho udrieť, on sa uhol, vtedy to videl F., ktorý ho stiahol naspäť k baru. Oni vonku následne s N. chceli ísť do podniku Šanghaj. N. povedal, aby zavolať taxík, on hľadal telefón, nenašiel ho, tak N. išiel naspäť do baru či ho tam nenechal. On ostal vonku sám, mohlo to byť 5-10 min, vie že sedel na takom múriku. Zrazu videl, ako vychádza N. a za ním ide Z.. On „vyštartoval“, že mu ide jednu šľahnúť. Ako sa jednou rukou napriahol, on do neho sotil, už si na to bližšie nepamätal, nevie či sa zachytil jeho ruky. On sa vtedy posadil na zem. Vie že na zemi ostala ležať bunda. On sa následne postavil a zobral bundu, išiel za N., on tú bundu zahodil, bunda pravdepodobne dopadla medzi autá vedľa čínskeho obchodu. Ešte kričal na Z., aby si išiel hľadať bundu. Následne išiel s N. do Šanghaja. V Šanghaji si objednali 2 pivá, sadol si ku stolu išiel na terasu a potom tam prišla čašníčka z Lagúny s tým, že ho vonku čaká G.. On došiel na aute. Vie len, že on medzi tým v Šanghaji dostal. Vyšiel von. Čašníčka si od neho zobrala pištoľ a vrátila ju G.. Autom ho následne dovezli do Vrútok a tam si ho prevzala záchranka. Keď vyšetrovateľovi vravel tieto skutočnosti, on mu povedal, že to nie je predmetom daného skutku. Trval na tom aby bola vykonaná celková rekonštrukcia prípadu. V zápisnici sa uvádza, že mal Z.F. chytiť pod krk. On Z. ani v jednom prípade nechtyl pod krk. Nepoužil voči nemu žiadne násilie. Len to že ho chcel zbiť, to bolo z jeho strany všetko. Už pri tej prvej výpovedi 09.02.2016 vyšetrovateľ sa snažil ovplyvniť p. Z., on si nič nepamätal, nevie kto vymyslel tú scénu, že sa vyzliekol. Že mu on mal vyzliecť bundu formou násilia. Ďalej nesúhlasil s psychiatrickým a psychologickým posudkom. Ako je možné, že psychologický posudok obsahuje pasáže z psychiatrického posudku, čo doslovne znalec uviedol. Preto trval, aby bol vypracované nové znalecké posudky. Chcel uviesť, či má psychiater kompetenciu pri vyšetrení duševného stavu opýtať sa - „Že prečo ste vytiahli na poškodeného zbraň?“. Nepochopil, či je vyšetrovateľ alebo psychiater. Bolo tam zanedbané vyšetrovanie, postupom času zistil, že boli Z. odcudzené nejaké veci, našiel sa telefón u rómskych spoluobčanov, u nejakého G.. Kreditnú kartu mali rómske deti, že tam boli pokusy robiť výbery. Prečo sa tým vyšetrovatelia nezaoberali. Celé toto vyšetrovanie bolo silené. Nebolo ukončené tak ako malo byť, nebolo dokončené. Najmä ním navrhovanú rekonštrukciu prípadu. Priamo vo vyšetrovacej miestnosti mal výhrady k priebehu vyšetrovania. Na ďalšie otázky obžalovaný odpovedal, že jeho výsluch zo dňa 09.02.2016 bol zmätený, bol dobitý. Vo vnútri baru medzi ním a Z.Ý. došlo k slovnej hádke - konfliktu, on si na to už bližšie nepamätal, on mohol Z. zasotiť, hlavne keď mal vypité. On už 09.02.2016 sa zmienil, že ho chcel zbiť, ale nikde sa to neuviedlo, preto žiadal o nového vyšetrovateľa. On nepopieral, že chcel Z. zbiť, ale to neznamená, že ho chcel olúpiť. On to už v prípravnom konaní uviedol, že tú bundu zobral a zahodil. Vonku Z. pod krk nechtyl, v bare si to už presne nepamätal. Nevedel sa vyjadriť k tomu, či mu poškodil v bare bundu. Je to možné, ak niekoho zdrapíte za bundu, tak ju môžete poškodiť. On Z. vtedy nezbil, lebo ušiel, mal vypité stratil balans a on ušiel. On to uvádzal, že pred barom do neho poškodený sotil. Pri schodoch pred barom čakal na N.. On to aj vtedy tvrdil, že chcel Z.É. zbiť. Vyšetrovateľ to neuviedol v zápisnici, ani v jednej sa

o tom nezmienili. On ako po Z.Á. „vyštartoval“, že ho ide zbiť, on do neho nejako sotil, on stratil balans, chcel sa zachytiť, teraz nevie, či sa zachytil o dľaň, o celý rukáv. On to uviedol, že poškodený ho zasotil. On to dosť jasne ukázal na mieste činu, ako sa to stalo. Naďalej trval na rekonštrukcii prípadu. On mal vtedy 50,- Eur, kúpil si pivo, cigarety, 20,- Eur si odložil a zvyšok hodil do automatu. Keď padla zmienka o zábave v Šanghaji, suma 20,- Eur sa mu zdalo málo, preto si chcel požičať. Necítil sa byť závislý na alkohole, alebo na hracích automatoch. Kedysi mal takéto problémy, že častejšie si hrával automaty, alebo si častejšie vypil, bolo to v roku 2013, keď ho prepustili z práce. Mal potrebu liečiť sa, ale nakoniec prestal sám od seba, nepotreboval liečenie. Je to už 27 mesiacov od skutku, presne sa na slovný prejav poškodeného nepamätal, vie, že tam bolo niečo s peniazmi, že je kriminálnik, jeho reakcia mohla byť taká, že je lakomý hajzel. Keď vošiel do baru Modrá Lagúna, nezaregistroval hneď Z.. Išiel k hracím automatom, následne sa vrátil a prisadol si a boli tam ten Z.F. a T. N.. Nie je si istý, ale myslí si, že Z. aj T. N. mali pred sebou pivo. Z. na neho pôsobil niečo medzi zmätenosťou, opitosťou a strachom. Bol nejaký divný. Z.V. triezvy určite nebol. Má vedomosť, že pil aj cez deň na nejakom športovom podujatí. Čo sa týka vyzlečenia bundy, chcel uviesť, že poškodený mal niekoľko verzíí. Prvý krát uvádzal, že mu bundu mal dať dole, keď on stál, ruky mal pri sebe, pričom mal ruky od seba cca 20 - 30 cm zohnuté v lakti, a takto mu mal zobrať tú bundu, pri ďalšom tvrdení uvádzal, že sa to mohlo stať pri zábradlí a na jeho otázku, či mu mohol niečo zobrať násilím, alebo či mu niečo povedal odpovedal nie. On si nevšimol, či v okolí bundy nie sú vypadnuté iné veci okrem bundy. On si ani nepamätal, že by v tej bunde niečo bolo. Podľa § 258 ods. 4 Tr. por. na návrh prokurátora súd prečítal časť zápisnice o skoršej výpovedi obžalovaného z konfrontácie z č. I. 65 zo dňa 29.03.2016, kde obžalovaný uviedol, že keď prišiel do baru, tak hral, nebolo to jeho pravidlom. Prehral sumu 50,- Eur, ale napriek tomu mal ešte 20 Eur v rezerve, nikdy neprehral všetky peniaze. Ale sa mu zdalo málo, tak si chcel ešte zo 20 Eur požičať, aby sa mohol ísť zabaviť na diskotéku, k čomu sa obžalovaný vyjadril, že nikdy v živote nepovedal, že by na automate prehral sumu 50,- Eur, on mal z tej sumy 50,- Eur rezervu 20,- Eur, kúpil si pivo a cigarety a zvyšok prehral.

Svedok poškodený M. Z. na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení a po zložení prísahy v podstate zhodne ako v štádiu prípravného konania (zápisnica o výsluchu zo dňa 09.02.2016 na č.l. 87-88 spisu) uviedol, že dňa 05.02.2016 bol sám v bare Modrá Lagúna, kde prišiel okolo pol noci. Prišiel ku baru objednal si pivo. Tam bol už ten T. on mu zobral pol deci, potom si sadol k nemu ku stolu, kde sa chvíľu rozprávali, no T. väčšinou s niekým telefonoval. Potom si prisadol k nim O.. Nevedel čo mu vravel. Potom mu ukázal tú zbraň. Spýtal sa ho, či nemá peniaze. On mu povedal, že nemá peniaze, žiadne peniaze. On sa ho na to spýtal „Ty aby si nemal peniaze“. To bolo všetko. Nevedel či ho chytil pri bare, alebo až vonku, keď vychádzal, mu roztrhol zips na bunde. Tu prítomný sa postavil a išiel k čašníkovi a niečo mu ukazoval, ukazoval mu asi tú zbraň. Potom sa vrátil naspäť k nim ku stolu. On sa postavil ku baru, išiel ku baru a vrátil sa na miesto, na čo mu on povedal - Ty máš ešte odvahu si tu sadnúť. Potom sa postavili všetci traja a išli von, keď boli vonku pri dverách tam ho stiahol. Takým spôsobom, že ho chytil za rukáv, alebo nejakým iným spôsobom, možno že ho chytil aj pod krk vtedy mu pravdepodobne roztrhol aj zips. Potom ho pán F., ktorého dobre pozná, lebo býva vo vchode vedľa neho, radšej zobral naspäť dnu do baru, aby mohol bezpečne odísť domov. Prešlo tak 5-10 minút, keď prišiel dnu T., ktorý nevedel nájsť svoj telefón. Jeho sa pýtal, či náhodou nemá jeho telefón. Načo mu on povedal, že nemá. T. sa potom spýtal, či si nevšimol, že O. odišiel. On mu povedal, že O. tam už nie je, tak išiel s ním vonku z baru. Dal sa do ľava ku točiacim schodom a za rohom stál tu prítomný O., keď ho zbadal, tak ho chytil oprel ho o zábradlie vyzliekol mu bundu a s bundou odišiel. On ostal iba v krátkom tričku. Na otázku akým spôsobom ho chytil uvádzal, že to ho chytil jednou rukou pod krk a druhou mu stiahol bundu, čo nebolo ťažké nakoľko ju nemal zapnutú, pretože sa nedala zapnúť, nakoľko zips už bol odtrhnutý. Na otázku vyšetrovateľa, či sa nejako bránil útoku tu prítomného uvádzal, že sa nebránil. Kričal na T. hoci ho nevidel, volal na neho: „T. pomôž mi“. T. nato nereagoval. On sa rozbehol potom smerom naspäť do baru a kričal okradli ma, okradli. Krčma už bola zamknutá, tak rýchlo bežal dole schodmi, kde stretol kamaráta, nevedel jeho priezvisko, vie len že sa volá U., býva vo S. má okolo 24-25 rokov. Tento zavolať políciu, ktorá prišla za chvíľu za 5-10 minút. On sa medzitým s tým U. vybral na OO PZ do Vrútok, ale odtiaľ ich policajti poslali naspäť do Modrej Lagúny, že policajti išli na miesto, kde sa s nimi stretli dole na prízemí pod Modrou Lagúnou. Policajti poslali U.Š. nech ide svojou cestou. Pýtali sa ho na popis páchatel'a, no on nepoznal jeho priezvisko vedel len, že sa volá O.. Doma zobral mame telefón, obliekol si bundu a išiel s jej telefónom a vyzváňal na ten jeho, ktorý mal v bunde, či sa mu ho niekde v smetnom koši nepodarí nájsť, ak by ho páchatel' zahodil spolu s bundou, niekde do smetného. Telefón prestal zvoniť asi o 7.30 hodine ráno. On s kamarátom hľadal, či tam niekde nie je zahodená jeho bunda, no nenašli ju. Tú bundu našiel až o nejaké dva dni.

Na ďalšie otázky poškodený na hlavnom pojednávaní vypovedal, že keď obžalovaný vyložil na stôl zbraň, chcel ju založiť u neho alebo u p. N. za nejakých 50,- eur. Išlo iba o tú zálohu v súvislosti s tou zbraňou. Keď vychádzali z baru, pán obžalovaný sa po ňom načahoval, p. F. ho stiahol naspäť do baru, aby ho obžalovaný nenapadol. On si myslí, že dôvodom prečo ho obžalovaný chcel napadnúť, boli peniaze. Obžalovaný mu aj povedal: „Ty že by si nemal peniaze?“ Toto mu povedal pred tým prvým incidentom pri stole. On si obžalovaného všimol vtedy, keď hral na automatoch a on bol pri bare. Keď po druhýkrát vyšiel z baru s p. N., išli doľava k tým schodom. Vtedy si všimol, že obžalovaný je opretý o roh. Keď ho uvidel, išiel hneď smerom k nemu, on cúval, no chytil ho za odev pod krkom a pritlačil ho smerom k zábradliu, kde mu oboma rukami vyzliekol tú bundu. On tú bundu mal rozopnutú, mal ju prehodenú len cez ramená, oboma rukami ju stiahol obžalovaný z neho, on sa nebránil, mal strach. Obžalovaný tú bundu stiahol a išiel dole schodmi, on mu ešte kričal: „Vráť mi aspoň doklady.“ Obžalovaný tú bundu mal v rukách a s ňou išiel dole schodmi. Určite bunda nebola na zemi, on sa následne vrátil k baru, kde búchal. Pán F. mu niečo ukázal, vzápätí sa naspäť vrátil k tomu zábradliu. Následne spoza rohu vyšiel kamarát U.. Keď sedel s p. N., obžalovaný prišiel k nim, následne im ukázal zbraň a chcel ju dať do zálohy. On sa do debaty s obžalovaným ani nezapájal, on mu len vravel, že načo by mu bola zbraň. O ničom inom sa nerozprávali, on neprovokoval obžalovaného, on mu nehovoril, že je kriminálnik. Obžalovaný mu najprv ponúkal tú zbraň, následne ju ponúkal p. F.. Od neho sa vrátil, vtedy mu povedal: „Ty že by si nemal peniaze?“ Nevie, v akom kontexte to povedal. On sa rozprával s p. N. o tom, že by išli do toho Šanghaja sa zabávať. Toho 05.02. prišiel z roboty a následne išiel na hokej. Domov sa vrátil okolo 21,00 hod. Na hokeji si dal zo dve pivá, najviac ak tri. Keď prišiel z hokeja domov, tak si ľahol na dve, tri hodiny, zobudil sa okolo 23,30 hod. a išiel do tej Modrej Lagúny. Vtedy, pri tom podaní trestného oznámenia a pri výpovedi pred vyšetrovatelkou bol v šoku, preto nerozprával o tej zbrani. Vraví, bol v šoku, mal strach. Aj dva dni po tej udalosti bol v šoku. On celú sobotu z bytu nevyšiel. On mal pár mesiacov ten nový telefón, bol to efekt, preto išiel von hľadať ten telefón. Ten telefón mal v bunde a prezvával naň maminým telefónom. Keď prišiel do baru „Lagúna“ obžalovaný hral automaty. Od tých automatov nie je vidieť k tomu stolu, kde bol s p. N.. Obžalovaný si nechcel od neho požičať peniaze, chcel len založiť tú zbraň, potom išiel za tým p. F.. Potom, keď obžalovanému povedal, že nechce tú zbraň do zálohy, vtedy mu povedal: „Ty, aby si nemal peniaze?“ Načiahol sa k nemu, chytil ho za bundu a roztrhol mu zips na bunde. Nespomína si, či obžalovaný bol pri ňom, keď vyberal z bundy peňaženku, telefón alebo či platil za útratu v bare. On si myslí, že obžalovaný chcel od neho peniaze preto, lebo mu povedal: „Ty, aby si nemal peniaze?“ Nevedel, ako obžalovaný mohol vedieť, že má peniaze v bunde. Pri tom ako obžalovaný si od neho pýtal peniaze, pri tom založení tej zbrane, nevyhrážal sa mu. Vyšli obidvaja s p. N. z baru von, nevie, kto išiel prvý, myslí, že p. N.. Následne sa dali doľava, roh je asi 5 metrov od dverí do Modrej Lagúny. On keď zbadal obžalovaného, on cúvol, ale obžalovaný prišiel k nemu, chytil ho za oblečenie pod krkom a smeroval k zábradliu. Tam mu stiahol tú bundu. Obžalovaný, keď mu sťahoval tú bundu, mu nič nehovoril, to bol moment. Bundu mal rozopnutú, ruky mal dole. Vtedy mu oboma rukami stiahol tú bundu, on sa nebránil, mal strach. Obžalovaný ho držal jednou rukou za oblečenie pod krkom, zatlačil ho k tomu zábradliu, potom ho pustil a oboma rukami mu zobliekol, stiahol tú jeho bundu. Pri tom, ako mu obžalovaný vyzliekal tú bundu, on stál ako socha, mal strach. Obžalovaný sa pritom nezohol, neotočil ho pri tom. Pri tom vyzliekaní obžalovaný nespadol na zem. Bunda pri vyzliekaní nespadla na zem. Obžalovaný ju mal v ruke. On vtedy kričal o pomoc, aby mu p. N. pomohol, ale on vtedy mal niečo s rukou. Pán obžalovaný pri tom nehovoril nič, p. N. hovoril niečo v tom zmysle: „Nechaj to tak.“ Pán N. odchádzal spolu s pánom obžalovaným, bol tam stĺp. Myslí si, že odchádzali spolu. Keď sa to stalo, keď mu obžalovaný vyzliekol tú bundu, znova sa vrátil k p. F., búchal do baru, pán F. vtedy neotvoril, otvoril až keď prišli policajti. Keďže p. F. mu neotvoril vtedy ako prvýkrát, tak znova išiel k tomu zábradliu a vtedy zbadal kamaráta U.. Keď sa znova vrátil k tomu zábradliu, ubehlo možno 30 sekúnd, možno ani nie minúta, ale vtedy nevidel ani pána obžalovaného ani p. N.. Podľa neho to bola asi tá minúta, p. F. mu vtedy neotvoril dvere, on sa chvíľu naňho díval a následne išiel k tomu zábradliu. Keď zbadal kamaráta U., zdvihol ruky a povedal mu, že ho okradli. Následne zišiel dole ku kamarátovi U. cez tie točité schody. Keďže on nemal telefón, kamarát U. volal na políciu, ale vybil sa mu telefón, tak išli na tú políciu. Odtiaľ ich poslali, že tam už poslali hliadku, tak sa vrátili k tomu baru Modrá Lagúna a tam už boli policajti. Keď s U. išli na tú políciu, išli rovno, vtedy tam tú jeho bundu nevideli. Tú bundu nehľadali medzi autami. Oni tadiaľ išli smerom k tým policajtom, takže keby tam bola bunda pod podchodom, tak by ju tam videli. V tej bunde mal peňaženku, mobilný telefón. V peňaženke mal dvadsaťeurovú bankovku a päť eur v minciach, ďalej občiansky preukaz, kartičku poisťovne a platobnú kartu S.. Vie o tom, že boli robené tou kartou neoprávnené pokusy o výber, myslí si, že v sobotu to bolo dvakrát a v nedeľu asi jedenkrát, alebo žeby to bolo v nedeľu, to už nevie. On dal zablokovať kartu, vie, že dvakrát boli ťahané pokusy o výber v Slovenskej sporiteľni a v bankomate ČSOB, tam bola zadržaná jeho karta. Až

na kriminálke sa dozvedel, že tie neoprávnené pokusy o výber mali robiť nejaké deti. Ten prvý incident obžalovaného, kedy ho chytil za bundu a roztrhol mu zips, vnímal tak, že obžalovaný po ňom chcel peniaze. Obžalovaný hral automaty. Tá veta: „Ty, aby si nemal peniaze?“ predchádzala tomu prvému incidentu. Medzi prvým a druhým incidentom nebola žiadna komunikácia medzi ním a obžalovaným, on ho žiadnym spôsobom neprovokoval. Po druhýkrát, keď ho chcel chytiť, ale vtedy zasiahol p. F. a stiahol ho do baru, on to vnímal tak, že obžalovaný sa silou mocou chcel dostať k jeho dokladom, peniazom. Po tom prvom incidente cítil strach. „Vy by ste nemali strach?“ Človek bol v šoku a z toho dôvodu zostal v tom bare. Neskôr mu p. F. aj hovoril, že prečo po druhýkrát odchádzal s p. N., prečo nepočkal do tej záverečnej, že by spolu odišli. Keď mu obžalovaný vyzliekal tú bundu, strach mal, že mu ublíži. To bol dôvod, prečo neurobil nič, ani sa nebránil. Potom, čo ho obžalovaný chytil za bundu a roztrhol zips, on sa postavil, išiel k baru, teraz nevie, či si neobjednal ďalšie pivo a následne sa vrátil späť k stolu. On sa vrátil k tomu stolu preto, lebo s p. N. sa bavili, že pôjdu spolu do toho Šanghaja. Keď ich prvýkrát posielal vonku a všetci traja išli von, tak boli dohodnutí s p. N., že idú do toho Šanghaja. Potom, keď sa p. N. vrátil naspäť do baru hľadať ten telefón, potom sa s ním nedohodoval, že pôjdu do toho Šanghaja. Čo sa týka hľadania tej bundy, tú bundu hľadali aj policajti, ale nenašli tú bundu. Tá bunda sa našla až v nedefu, bola prevesená na basketbalovom koši. Tú bundu poznala suseda a zanesla ju jeho mame a mama zanesla tú bundu automaticky na políciu. Bunda mala klasicky vrecká dole a jedno vrecko hore vľavo na zips, kde mal uloženú peňaženku aj telefón. Tá bunda, ktorú mal v tom čase na sebe bola modrej farby. Bola to mikina, taká hladká. Nevedel povedať, že keď mal odloženú v ľavom vrecku mikiny aj tú peňaženku aj ten mobil, či si to niekto mohol všimnúť. Keď mu obžalovaný vyzliekal bundu, stáli tvárou v tvár k sebe. Za ním sa nachádzalo v tom čase zábradlie. On si myslí, že p. N. bránil stĺp v sledovaní celého incidentu. On nepovedal p. F., že obžalovaný mal ho prepadnúť. Mal taký pocit, že ho obžalovaný chce zbiť. Jemu bola vrátená len tá platobná karta, peňaženku mu dali až na kriminálke, nepovedali mu, kde bola nájdená tá peňaženka - u koho. Mobilný telefón mu vrátila kriminálka po pol roku, že bol nájdený u nejakej pani. To zvliekanie bundy obžalovaným trvalo 10-15 sekúnd, bol to moment. Bundu mal riadne oblečenú na sebe a bola rozopnutá. Keď išiel z baru Modrá Lagúna tretíkrát, keď išiel obžalovaný oproti nemu, vyzeralo to tak, že ho chce prepadnúť.

Svedkyňa C. Z. na hlavnom pojednávaní uviedla, že býva na hore uvedenej adrese vo S. spoločne s manželom a jeho synom M. Z.. V ten piatok začiatkom mesiaca prišiel syn M. okolo pol deviatej, deviatej večer z hokeja. Najedol sa zaspal, okolo pol dvanástej sa zobudil a povedal jej, že je smädný, že ide na pivo. Ona mu povedala: „Preboha, kde ideš teraz!“ On jej povedal, že to je len tu kúsok do Lagúny. Potom sa vrátil po pol tretej zazvonil, otvorila mu dvere a syn bol len v tričku s krátkym rukávom a povedal jej, že ho okradli. Ešte šťastie, že mal kľúče od vchodu, ktoré mal v riflách. Inak by sa nedostal, ani do vchodu. Ona ešte nespala, lebo ho čakala, kým sa vráti, lebo povedal, že nebude dlho. Chvíľu bol doma, vytrasený, bál sa, určite sa bál a volal ju, aby išla s ním hľadať bundu. Potom si dal druhú bundu zobral si jej telefón a išiel von prezvážať s tým jej telefónom na ten jeho, či ho niekde vonku nebude počuť zvonit'. Prišiel domov povyzliekal sa a išiel si ľahnúť. Oni sa potom ešte pokúšali na ten jeho odcudzený telefón dovolať. Telefón aj zvonil bolo to v čase 03.30 do tej 04.00 hodiny rannej. Ráno keď vstala medzi 07.00-07.30 už sa nedalo na ten telefón dovolať. Na otázku vyšetrovateľa, čo syn robil v sobotu 06.02.2016, uvádzala, že sa napil vody a bol celý deň zatvorený v spálni. Bolo na ňom vidno, že sa na 100 percent bál, lebo on taký nebýva. V nedefu syn išiel okolo 14.30 nahlásiť krádež telefónu na OO PZ do Vrútok, lebo v sobotu nebol schopný. On sa bál. Okolo pol štvrtej zazvonila suseda a sa pýtala na M.. Otvoril vnuk a povedal jej, že M. nie je doma. Suseda jej podala peňaženku, ktorá bola prázdna a M. kartičku poisťovne. Ona sa potom obliekla a keďže bývajú kúsok od polície išla za M. zanieša tieto veci na políciu, kde odovzdala peňaženku a zdravotnú kartičku. Suseda jej povedala, že M. modrá bunda ostala prevesená na basketbalovom koši pri bývalých jasiach vo Vrútkach neďaleko OO PZ. Teraz je tam zdravotné stredisko. Ona je vysoká, tak ju dosiahla pomocou hokejky. Na bunde bola vytrhnutá rýchlobežka, takže sa nedala zapnúť. Syn jej kázal ísť v pondelok zablokovať jeho platobnú kartu, ktorá mu bola odcudzená, no to sa nedalo priamo v banke. Musel to syn vybaviť telefonicky. Tam mu povedali, že z tej karty boli urobené pokusy o výber. Ešte sa tej pani v banke spýtali, či nemajú tú synovu kartu, avšak ona jej povedala, že nie. Keď sa syn vrátil v to ráno po pol noci z baru Modrá Lagúna povedal jej, že ho okradli. Spýtala sa ho kto ho okradol. On jej na to povedal, že z videnia ho pozná. Na otázku akým spôsobom ho mal ten dotyčný okradnúť uvádzala, že to bolo vonku, kde ho ten páchatel vyzliekol z bundy. On potom ušiel, zdá sa jej, že M. potom ešte za ním kričal - aspoň doklady mi vráť. Ten O. čo mu vyzliekol tú bundu, že išiel tými točiacimi schodmi. Ona mu povedala, že sú tam kamery mestskej polície, že sa pôjde spýtať, či to nie je náhodou zaznamenané na kamere. Sa jej zdá, že potom M. stretol nejakého kamaráta a s tým volali na políciu.

Na ďalšie otázky svedkyňa na hlavnom pojednávaní odpovedala, že syn jej povedal, že v tom bare si pýtal od neho peniaze, syn ho oklamal, že nemá peniaze a následne ako syn vychádzal z toho baru, on ho čakal niekde tam na rohu, bol to moment ako mu stiahol tú bundu a následne ušiel s tou bundou preč. V tej bunde syn mal peňaženku s asi 25,- eur, bankomatovú kartu, občiansky preukaz, zdravotnú kartičku a v tej bunde mal ešte aj ten telefón, ktorý neskôr hľadali. Syn vtedy, keď išiel hľadať ten telefón bol vystrašený, hovoril, že bude prezvážať z jej telefónu na jeho, či ho niekde nezahodil, ten dotýčný. Syn, keď prišiel domov, bol vystrašený. Aj celý ten deň bol doma v posteli a aj tie nasledujúce dni syn bol taký vystrašený. Pár dní po tomto skutku boli u nich osobne N. družka aj sestra N. s tým, aby M. stiahol to trestné oznámenie, núkali im 150,- alebo 300,- eur s tým, že družka N. je krajčírka, aby im dali bundu, že ona ju opraví. Syn, keď sa vrátil z toho hokeja, nebol opitý, mal vypité dve alebo tri pívá, najedol sa a ľahol si spať. Keď syn sa zobudil, vravel, že je smädný, že ide do baru „Lagúna“ na pivo, nepôsobil na ňu, že by bol opitý. Keď syn prišiel domov a vravel jej, že bol okradnutý, nevedel uviesť meno toho páchatel'a, až následne jej syn povedal, že bol na polícii, tam mu ukázali tri fotografie a on spoznal toho páchatel'a. Syn spomínal, že ten N. mal aj zbraň - pištoľ, ale nevedela ako to bolo s tou zbraňou, či ju mal pod stolom alebo inde. Syn vravel, že ako obžalovaný sedel, tak ju mal položenú, tú zbraň, na nohe. Myslí, že to takto bolo. Syn bol vtedy vystrašený, ale išiel hľadať ten telefón. Aj ju žiadal, aby išla s ním hľadať ten telefón, ale ona odmietla, lebo sa bála. Policajti dlho hľadali ten telefón, nakoniec ho našli u pani, nevie, či sa volá pani G.. Keď išla po tú bundu, tá bola prevesená na basketbalovom koši, suseda ju zvesila a ona ju prehľadala. V tej bunde nebolo nič, len vo vrecku bola rýchlobežka a všimla si, že sú povytáčané zúbky. To, že syn bol prepadnutý, to vie od syna. Toto jej povedal len syn. To, ako sa to všetko stalo, jej syn povedal hneď ako prišiel domov. Keď zazvonil, ona mu otvorila, pýtala sa ho, že kde má bundu, on jej povedal, že bol okradnutý. Potom ju prosil, aby išli hľadať ten telefón, ona nešla, bála sa. Za chvíľu sa syn vrátil, povedal, že nič nenašiel a potom jej porozprával všetko ako k tomu okradnutiu došlo. Syn bol vtedy vystrašený, ale jemu sa jednalo o ten nový telefón, však aj ju volal, aby išla s ním hľadať ten telefón. Keď syn prišiel domov, nevšimla si na ňom žiadne zranenie, škrabance. Nevedela, či ho za krk chytil a potom mu už len stiahol tú bundu. Ona si myslí, že pri tom sťahovaní mu obžalovaný nič nehovoril, bol to moment, syn k tomu nič nepovedal. Ona len vie, že pri stole si obžalovaný od syna pýtal peniaze, a vtedy mu syn zaklamal, že nemá. Ona si myslí, že tie peniaze prepil v tom Šanghaji a aj v tom Šanghaji obžalovaného zbili. To sa až následne dozvedela. Policajti im oznámili, že bol pokus o výbery z bankomatovej karty syna. Policajti si mysleli, že to bude ten N., ale neskôr zistili, že to boli nejaké malé deti „cigánčence“. Neskôr im tú kartu zobral ten automat bankomatový. Toto všetko sa stalo v sobotu, tak si to myslí. A on išiel na políciu v nedeľu. Ona spolu s dcérou vyslali syna, aby to išiel oznámiť na políciu, a to kvôli telefónu, občianskemu. Potom zobrali policajti aj ju a išli na kriminálku. Pár dní po tomto incidente, nevie ako ich našli, prišla družka a sestra N., zazvonili, ona im otvorila, potom sa začali o tej veci vyprávať, ona ich zavolala dnu, že nebudú o tom hovoriť na chodbe. Oni tvrdili, že je nevinný. Povedali, že mu hrozí vysoký trest, ale nevie prečo potom chceli opraviť tú bundu a núkali im peniaze. Vtedy doma bola ona a syn a ona synovi povedala, že to nestiahnu.

Svedok poškodený O. F. vypovedal, že dňa 05.02.2016 bol v bare Modrá Lagúna so svojou priateľkou od cca 19,30 hod.. Tu prítomný O. N. prišiel do baru po 23,00 hod. dal si pivo a šiel hrať automaty. Okolo 00,30 hod. došiel so baru M. Z., ktorý si objednal pivo a sadol si k T. N.O.. Pred pol druhou dohral O. na automatoch a išiel si k nim prisadnúť. Potom sa tam niečo doťahovali, videl ako M. vstal, obchádzal okolo O., čo sa dohadovali to nepočul, potom ho asi chytil za vetrovku, konkrétne on nevidel ako, len M. mu povedal, že mu O. roztrhol zips na vetrovke. Potom prišiel zase M. k pultu a vrátil sa zase k stolu. Po nejakých 5-10 minútach tu prítomný vstal, zavolať ho k druhému stolu, že chce s ním debatať. Keď prišiel k nemu O. N. povedal mu, že potrebuje peniaze a potom vytiahol zbraň, keď videl, že sa nedá obmäkčiť, potom zmenil rétoriku a povedal, že mu ju chce predať alebo dať do zálohy. On mu na to povedal, že on peniaze nemá a nemôže mu dať ani peniaze z kasy. Tým debata skončila, rozišli sa od stola. O. potom išiel naspäť k stolu k tým dvom, k M. a T., on povedal asi okolo 01,50 hod., že končia, že o druhej sa bar zatvára, aby dopili pívá, všetci sa zdvihli, v bare už potom boli len oni traja, zdvihli sa a odišli. On otvoril dvere, keď odchádzali všetci traja von, všimol si, že O. N.Ý. niečo kričal a išiel k Z., on ich vonku rozdelil a Z. vtiahol naspäť do baru. Potom sa asi po 5 minútach vrátil T., či si v bare nezabudol telefón a do 5 minút sa zobrali a títo dvaja odišli. Na otázku o čom sa M. s T. bavili uvádzal, že len o stratenom telefóne, pokúšal sa naň dovolať. Po nejakých cca 20 minútach začal M. aj s nejakým priateľom búchať na dvere, že nemá vetrovku so všetkým, uvádzal, že obžalovaný mu zobral vetrovku aj s dokladmi, všetkými vecami.

Na ďalšie otázky poškodený ďalej vypovedal, že v tom bare Modrá Lagúna pracuje jeho priateľka a vedúci ho poprosil, či by tam niekedy nezostal a prípadne nepomohol, ak by bol nejaký problém s

poriadkom. V tom bare už bol, keď prišli tak obžalovaný ako poškodený. N. prišiel k baru, objednal si pivo a následne potom išiel ku stolu, kde sedel Z. s N., myslí si, že bol aj pri automatoch, kde sa dlho nezdržal. Zdá sa mu, že aj hral, nejaké drobné, že tam hodil. Pána Z. pozná, bývajú v jednom paneláku, on s ním nemal konflikty a ani nemá vedomosť, že by mal konflikty s niekým iným. Čo sa týka toho prvého konfliktu, nevidel, že by p. Z. nejako provokoval obžalovaného, ten konflikt začal tak, že N. niečo Z. kričal, on mu odpovedal, N. sa cez stôl načiahol a pritiahol si Z. a pritom mu roztrhol vetrovku. Potom Z.Á. prišiel k nemu k baru, ukázal mu, že N. mu roztrhol vetrovku, že čo s tým idú robiť. Poškodený mu vtedy uviedol, že N. od neho pýtal peniaze, že potrebuje požičať peniaze. Všetko sa týkalo len peňazí. Z. chvíľu bol pri ňom, následne si išiel sadnúť naspäť k stolu, kde bol N. a N.. On sa sám čudoval, že prečo ide ku tomu stolu, kde sú konflikty. Potom obžalovaný N. prišiel k nemu a pýtal od neho peniaze. N. mu hovoril, že má problémy, že potrebuje peniaze, nepovedal mu, na čo potrebuje tie peniaze. Z. sa poznal s N. z baru, obidvaja boli návštevníci baru, niekedy sa pozdravili, či boli kamaráti, k tomu sa nevedel vyjadriť. V tom bare väčšinou Z. prišiel k baru, dal si pivo, porozprával sa a išiel domov. Do baru prišiel Z. s N. spolu a potom po nich prišiel N.. Keď nechcel kúpiť tú zbraň ani do zálohy od N., N. si išiel naspäť sadnúť k stolu, kde bol Z.Ý. s N., a keďže mu bolo zle z toho konfliktu, tak vyhlásil, že je záverečná a následne ich poposielal z baru preč všetkých troch. Keď vyšli z baru, N. s N. išli doľava, smerom k točivým schodom, Z. išiel smerom doprava pri zábradlí. Vtedy videl, že N. niečo kričal a začal ísť k Z.. On zakročil tak, že sa postavil medzi nich, zastavil N. a Z. vtlačil naspäť do baru. Na Z. videl, že je vyplašený, že už to bolo také ostrejšie. Aj Z. bol rád, že ho zbavil N.. Mal taký pocit, akoby N. išiel napadnúť Z.. Keď za cca 20 minút plus, mínus Z. s kamarátom zabúchali, tak Z. bol vyplašený, nervózny, v tvári divný, ba až uplakáný a hovoril, že N. mu zobral tie veci, a to vetrovku s dokladmi, telefón, peňaženku. Taktiež hovoril, že jeho kamarát volal na políciu, on sa pozrel, či je niekto pred barom na terase, nikto tam nebol. Nevidel tam žiadnu vetrovku ani keď išli domov s priateľkou. Po tom všetkom nikde nevideli vetrovku. Aj policajti tam hľadali, nevie, či N. alebo vetrovku. Z. si objednal a nevie, či aj dopil, len jedno pivo a sa mu zdalo, že aj N. platil pivo. V tom čase tam obžalovaný nebol, prišiel za nimi.

Na všetkých troch bolo vidno, že sú pod vplyvom alkoholu, teda na obžalovanom, poškodenom a na pánovi T. N.. On nezachytil slová alebo čo si hovorili pred tým prvým konfliktom, len spozornel, keď sa zvýšil hlas a vtedy videl ako chytil N. Z. za vetrovku. Ešte predtým Z. povedal N.: „Nechaj ma. Neotravuj ma.“ To bolo tesne predtým ako N. chytil Z. za tú vetrovku. Potom Z. prišiel k nemu k baru, nehovoril mu, o čom sa rozprával s N., len mu povedal, že mu N. roztrhol vetrovku. Keď od vás niekto najskôr pýta peniaze a potom vytiahne zbraň, ten pocit nie je bohvieaký. Jemu nebolo všetko jedno. Naviac, keď tú zbraň natiahne a povie, že tá zbraň je funkčná. Obžalovaný sa mu nevyhrážal, len povedal, že potrebuje peniaze a pritom v ruke držal tú zbraň. Obžalovaný položil zbraň na stôl, obtiahol ju, mal ju v ruke, pričom ústie zbrane mierilo na neho. Nevie, ako má popísať ten jeho dojem z tej zbrane. Obžalovaný mu najprv povedal, že súrne potrebuje peniaze, potom vytiahol tú zbraň. Keď videl, že sa nezľakol, že sa neobmäkčil, tá debata sa zmenila v tom, že mu ponúkal tú zbraň do zálohy alebo že mu ju predá. V bare Modrá Lagúna sú modré svetlá, tá zbraň vyzerala ako bledomodrá, ale kludne mohla byť aj strieborná. Tie farby v bare mohli to pozmeniť. Mala hladký povrch. V tom čase si myslel, že je to normálna, funkčná zbraň. Hračkárska zbraň neobtiahnete. To, že ide o plynovú zbraň, vtedy to nevedel rozoznať. Nie je si istý, ale vie, že na kamerách bolo uvedené, že tú zbraň obžalovaný ponúkal aj tým dvom, ale on to osobne nevidel, tak to nemôže tvrdiť. Ten druhý konflikt, keď vyšli všetci traja na tú terasu z baru, vtedy N. išiel smerom k Z., rukami ho chcel chytiť. On vyšiel z baru von, odstrčil N., povedal, že tu nebudú žiadne konflikty, Z.Ň. odstrčil k baru a N.É. povedal, nech ide domov. Jeho dojem je taký, že vtedy smerovalo, že keby nezasiahol, že vtedy by došlo k bitke. Keď druhýkrát odchádzal Z., odchádzal s N., ktorý si v bare hľadal telefón, keď odišli, on zatvoril dvere, ďalej ich nesledoval. Až následne po chvíli, keď prišiel Z. s kamarátom a začali búchať na dvere. Z dverí baru nie je vidieť na celú terasu, musíte vyjsť z dverí baru von, aby ste videli na celú terasu. Sú síce sklenené, ale sú dekorované, sú tam aj plagáty, a keď ste pri dverách, vidíte priestor len nejakých 60 stupňov, keď ste ďalej od dverí, tak len malý kúsok terasy. Naviac smerom doľava je kancelária, taký výklenok a tam sa nešiel pozrieť. Ako vtedy zatvoril dvere, bolo ticho, neregistroval nič, nejaké volanie o pomoc. Tie sklá sú hrubé 8 mm, a teda hluk zvonka tam ťažko prenikne do baru. Až neskôr prišiel Z. s kamarátom a búchali na dvere. Hovoril, že hľadal tam niečo, pomoc. Keďže nemal telefón, poprosil kamaráta, aby zavolať na políciu. Z. mu vtedy doslovne povedal: „N. ma napadol.“

Svedok U. P. na hlavnom pojednávaní uviedol, že šiel okolo baru Modrá Lagúna a videl M. Z., ktorého pozná, on mu povedal, že mu niekto ukradol telefón a že chce volať políciu, on zavolať políciu a oni mu povedali, že už poslali hliadku. Pán Z. mu povedal, že keď vyšiel z baru, že ho napadli a vytrhli mu telefón. Pán Z. bol vyplašený, bol aj opitý, tak trochu viac, on s ním nepil, tak to nevie presne, ale myslí

si, že by mohol pamätať, čo sa stalo. Povedal mu, že útočník z neho vyzliekol bundu a vo vnútornom vrecku mal telefón. V okolí bol ešte jeden pán - čašník M.. Tú bundu v ten deň nevidel, on len išiel okolo baru Modrá Lagúna. Vracal sa z inej akcie. Potom sa s pánom Z. stretol po pár dňoch, ale nevravel mu nič konkrétne o tom incidente, že by mal tam mať aj peňaženku s peniazmi, o tom mu nič nevravel. Myslí si, že keď volal na políciu, volal na číslo 112, povedal im, že jeho kamaráta niekto okradol o telefón, myslí si, je to už dva a pol roka dozadu. Mal slabú baterku na telefóne a následne sa mu vybil mobil. On išiel s pánom Z. na OO PZ Vrútky, následne ich poslali naspäť, že už poslali hliadku. On sa vracal z podniku Zámocká pivnica vo Vrútkach, to je taká krčma pri tržnici vtedy išiel okolo baru Modrá Lagúna. Počas toho ako išiel z podniku Zámocká pivnica až k baru Modrá Lagúna, nestretol žiadne osoby. Vzdialenosť môže byť 200-250 metrov medzi tými podnikmi. Tú vzdialenosť prešiel asi za minútu. Keď prichádzal k baru Modrá Lagúna, pán Z. si ho všimol a žiadal ho, aby privolať pomoc, políciu, že bol okradnutý. Vtedy pán Z. bol hore na poschodí pri tých schodoch na terase. Pán Z. mu povedal čo sa mu stalo, až po tom, ako zavolať na políciu. Povedal mu, že ho okradli a aby zavolať políciu. On ho pozná dlho, videl ho stáť pri tých schodoch, ale nepovedal mu presný čas, kedy sa to stalo, ale myslí, že to bolo večer. Keď sa neskôr rozprávali, poškodený mu spomínal niečo o nejakých peniazoch, nevie, či obžalovaný chcel od neho požičať nejaké peniaze. On v okolí nehľadal bundu pána Z.. Po príchode hliadky išiel domov, lebo ho nepotrebovali. Pán Z. mu spomínal, že išiel pohľadať tú bundu, ale to mu vravel až potom neskôr, keď sa stretli a rozprávali o tom. On nevie, či policajti, ktorí tam prišli, hľadali tú bundu, keď prišli policajti zisťovali jeho identitu a poslali ho domov a následne išli s poškodeným hore do baru. Jemu sa zdá, že policajti išli hore po schodoch do toho baru, ale nie je si 100 % istý, či policajti hneď ako vystúpili, išli rovno do toho baru. Pán Z. mu povedal, že sa nebránil, keď mu obžalovaný mal strhnúť tú bundu. On si nevšimol žiadne iné osoby po príchode k baru Modrá Lagúna, všimol si len toho M. hore na poschodí. Osobu menom T. N. nepoznal. Osoba menom O. F. mu niečo hovorí, ale musel by vidieť jeho fotografiu, o koho sa jedná. Po tom, čo zavolať na políciu, vtedy bol M. Z. pri ňom dole, nevšimol si žiadnu bundu ležiacu na zemi. Poškodený mal vypité, ale z toho všetkého bol taký vyplašený. Pán Z. potom prišiel z toho poschodia k nemu dole, povedal, že útočník z neho strhol bundu, vo vrecku mal telefón. Prečo tak konal, k tomu nič bližšie nepovedal. Myslí si, že Z. páchatel'a poznal z videnia, myslí, že ho poznal aj po mene. Keď sa vrátili na to miesto, že už tam bola poslaná hliadka, na mieste bola policajná hliadka, tá komunikovala s poškodeným Z.. Po nejakom čase mu Z. povedal, že ho okradol nejaký N., ktorý si od neho najprv pýtal peniaze v bare, M. mu ich nedal a on si ho počkal pred barom. Potom mu poškodený uvádzal, že obžalovaný chcel peniaze a potom, že vytiahol nejakú pištoľ. Keď na neho pán Z. volal zhora z toho zábradlia, tak mu doslovne povedal, aby zavolať na políciu, že ho niekto okradol o telefón. Hovoril, že mu mala byť odcudzená mikinová bunda s tým telefónom v tej bunde. Nič iné neuvádzal. Po mesiaci, keď sa rozprával s poškodeným, tak mu vravel, že mu zmizla tá mikina aj s telefónom. Po ceste ako išli na políciu, p. Z. nehľadal tú bundu - vetrovku. Po ceste späť k tomu baru poškodený nehľadal tú vetrovku - bundu. Keď sa vracali k tomu baru, tak akurát prišli k tomu baru policajti na aute. Vtedy policajti sa rozprávali s M. a on išiel domov. Okrem neho, policajtov a Z. nevidel žiadnu inú osobu. Nevidel, že by policajti išli so Z. do toho baru hore. On nešiel so Z. do baru pred príchodom polície ani potom. Keď odchádzal, policajti s p. Z. boli ešte dole pri aute. Išiel smerom ako je pizzeria Fiore. Cestou ako išiel, nestretol žiadne osoby. Nevšimol si, že by išiel okolo nejaký taxík. Pán Z. mu povedal, že sa vtedy nebránil, že obžalovaný je silnejší a ešte, že mal vtedy vypité. Bližšie mu p. Z. nehovoril ako došlo k tomu odcudzeniu jeho vecí, tej vetrovky.

Podľa § 264 ods. 1 Tr. por. súd prečítal časť výpovede svedka z prípravného konania z č.l. 126 a z č.l. 405 spisu, kde svedok uviedol, že M. mu povedal, že mu ten O. strhol vetrovku a predtým mu na nej roztrhol zips, že sa ani nebránil, lebo to bolo zbytočné, nemalo to zmysel. Bolo vidno že sa bál, k čomu sa svedok vyjadril, že on si už teraz nespomína na toho M.-čašníka. To že útočník z neho strhol tú bundu, na to si spomínal, to mu vravel M..

Svedok T. N. vypovedal, že on sedel v bare Modrá Lagúna vo Vrútkach, keď si k nemu najprv prisadol M. a potom si k nim prisadol aj O. N.. O. od neho žiadal, či mu nemá požičať 20,- euro. On mu nepožičal tých 20, euro. Potom nevie, či odišiel od stola od nich, potom vie, že sa pochytili pred barom, a to O. s týmto M., začali sa medzi sebou trhať, šklbať, on odišiel odtiaľto preč. Potom ešte O. stretol v podniku Šanghaj. Nepamätal si, nevedel, prečo sa oni dvaja začali šklbať. Nevie, či obžalovaný si ešte pýtal od niekoho iného peniaze ako od neho. Nevie, ako to vzniklo, ten konflikt, chytili sa medzi sebou. Nepamätal si a nevedel odpovedať na otázky, kto koho chytil ako prvý, za akú časť odevu, tela a ako dlho trval konflikt. Nepamätal si, či tam padli nejaké vyhrážky pri tom konflikte, asi nie. Čo si on pamätal, tak obž. O. v Šanghaji tancoval so zbraňou. Nevedel sa vyjadriť, či obžalovaný mal túto zbraň aj v

bare Modrá Lagúna. Nevedel opísať túto zbraň. Čo si on spomínal, obžalovaný si potom dal tú zbraň za pás v Šanghaji. On videl tú zbraň vtedy, keď obžalovaný s ňou tancoval. To bolo prvýkrát, čo videl v rukách obžalovaného tú zbraň. Tam v Šanghaji on bol dolu a obžalovaný bol hore, kde je sedenie. Nevie, či vstupoval do toho konfliktu medzi obžalovaným a M., asi nie. On vôbec nevie, o čom sa bavili v Modrej Lagúne, keď tam spolu traja sedeli, teda on, O. N. a ten M.. Nevie o tom, že by počas toho, ako sedeli v tom bare Lagúna, došlo k nejakému konfliktu medzi nimi, napr. medzi obžalovaným a M.. On si to nepamätal, či obžalovaný vytiahol v tom bare Modrá Lagúna zbraň, nevie, či tú zbraň mal už v tom bare Modrá Lagúna. Nevedel, či sa s niekým v bare Modrá Lagúna dohadoval, že pôjdu spolu do Šanghaja, myslí si, že nie. Nevie, asi nedošlo k nejakému fyzickému konfliktu pri stole v bare Modrá Lagúna. Nepamätal si, či obžalovaný si v tom bare Modrá Lagúna pýtal peniaze aj od niekoho iného ako od neho. On nevie, ako začala tá roztržka pred tým barom Modrá Lagúna, nevie, či O. po ňom skočil, nevedel sa vyjadriť, ako začal ten konflikt. Keď začal ten konflikt pred barom, nevedel, či niekto z tých účastníkov, či obžalovaný alebo M., niečo kričali. Nevie, či volal niekto o pomoc. Z baru Modrá Lagúna odchádzal točiacimi schodmi. On bol najprv vo večierke a následne sám išiel do baru Modrá Lagúna, išiel pešo. Nevedel povedať, či cestou niekoho stretol. Nepočul, že by sa obžalovaný M. vyhrážal buď v bare alebo pred barom. Nemal vedomosť o tom, že by počas toho konfliktu obžalovaný niečo zobral M.. Keď prišiel do baru Modrá Lagúna, bol už pod vplyvom alkoholu. Do baru Šanghaj prišiel sám, on si to už nepamätal, ale išiel sám. On si pamätal, že sa vrátil späť do baru Modrá Lagúna a to kvôli služobnému telefónu, nakoľko sa domnieval, že si ho tam zabudol. Nevie, myslí si že nedošlo k nejakému fyzickému konfliktu medzi obžalovaným a poškodeným, keď odchádzali z toho baru, ešte predtým, než sa do baru vrátil hľadať telefón. Tá roztržka sa mala udiť pri vchode, no už nevie. On si to už nepamätal, nevie to nejako ohraničiť, kde sa stalo to naťahovanie. Tam nie je žiadny stĺp, a nič mu nebránilo vo výhľade na tú roztržku. Nevedel uviesť, v akom poradí vychádzali z toho baru, či on išiel prvý, alebo prvý išiel Z. a on za ním. Keď vyšli vonku, videl, že obžalovaný spolu s poškodeným M. sa chytili. Pamätal si, že v tom čase bol po operácii bicepsu. Keď videl, že sa pochytili, on sa vyjadril v tom zmysle vulgárne, či im jebe. Do toho Šanghaja nevie, či išiel pešo alebo iným dopravným prostriedkom. Keď sa obžalovaný s M. chytili, on odchádzal preč, teda nesledoval celý priebeh toho konfliktu.

Podľa § 264 ods. 1 Tr. por. na návrh prokurátorky súd prečítal skoršie výpovede svedka T. N. z prípravného konania, kde svedok vypovedal, že v piatok 05.02.2016 prišiel pred polnocou do baru Modrá Lagúna, dal si pivo, posadil sa k prvému stolu pri vchode za dverami. Potom si k nemu prisadol M., pozná ho iba po mene. Pozná ho z videnia, zdravia sa, už aj predtým boli spolu na pive. Pár slov spolu prehodili a potom si prisadol O. N.. On si ho predtým vôbec nevšimol, či tam už niekde predtým sedel, alebo iba práve prišiel. On sa s ním tiež pozná iba z videnia. Sadol si k nim a hneď začal pýtať od M. peniaze, doslova tak, že : „Daj mi 20 Eur.“ M. mu povedal, že mu ich nedá, ale on tomu nevenoval pozornosť. Potom zahlásili záverečnú on odišiel preč, ale po chvíli sa tam vrátil, lebo nevedel nájsť svoj telefón. M. bol stále v bare, on si si tam hľadal telefón okolo stola, kde sedel a M. sa ho opýtal, že či tam niekde vonku nečaká O.. On mu na to povedal, že O. vonku nevidel a spolu s M. vyšli von. Ako prichádzali ku točiacim schodom, zrazu spoza rohu vyletel O. a začal M. mlátiť. On im povedal, či im nejebe a nech sa nebijú. Začal ich aj dávať od seba, ale mal pravú ruku po operácii, tak to nechal tak, aby mu ešte s ňou neublížili. Potom odišiel dolu schodmi a viac sa o nich nestaral. Odtiaľ sa sám vybral taxíkom do baru Shanghai, kde si hneď po príchode dal pri bare pivo. Debatoval s kade kým a zaregistroval, že je tam už O. N.. Stále ho videl pobehovať kade - tade a keď sa nachádzal na balkóne nad tanečným parketom všimol si, že tam obťahuje nejakú pištoľ, nikto tam v jeho okolí vtedy nebol. K uvedenej zbrani vedel povedať iba to, že ju videl v jeho rukách na vzdialenosť asi 3 až 4 metre. Nevšimol si akej farby bola, ani o aký typ pištole sa jednalo. Videl iba ako ju obtiahol a potom si ju skryl za pás.

Svedok M. G. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že obžalovaného pozná, pochádzajú z jedného mesta, spolu vyrastali. V rokoch 2015-2016 sa s obžalovaným častejšie stretávali a to z toho dôvodu, že po rozvode sa nasťahoval do hotelu Luna, kde sa neskôr presťahoval aj obžalovaný, kde on býval na prvom poschodí, obžalovaný na druhom poschodí. Často sa navštevovali, stretávali sa na pive, poznali sa aj ich priateľky, takže od toho roku 2015 sa častejšie stretávali a navštevovali. Pred rokom 2015 si zakúpil plynovú zbraň s tým, že ju bude využívať na oslavy, dali sa ňou vystreľovať svetlice na Silvestra, s tým, že túto zbraň bude využívať aj na vlastnú ochranu, keďže pracoval v G. a vracal sa v neskorých hodinách domov. Keďže nosiť do zamestnania túto zbraň bolo zakázané, túto zbraň mal uschovanú doma. Aj obžalovaný vedel, že vlastní túto zbraň. Nespomínal si, že by spolu s obžalovaným boli strieľať z tejto zbrane, avšak v poslednom období bol na tom tak, že táto zbraň ho nezaujímala, chcel ju predať. S obžalovaným dosť hrávali, popíjali. V tom čase bol na maródke, nemal dlhy. On povedal obžalovanému, že tú zbraň chce predať, on si nespomínal, ako to bolo, či on požiadal obžalovaného, aby túto zbraň

predal. V ten večer, keď popíjali, šiel ju ponúkať na predaj. Vie že vtedy to bol víkend, mohol by to byť piatok, bolo neskoro večer. Potom v ten večer, keď sa dlho nevracal, hľadal ho, či nehrá automaty. Niekoľko mu povedal, že išiel do podniku Šanghaj, tak ho stretol pred podnikom Šanghaj. Obžalovaný mal dosť vypité, zbraň nepredal, mal ju so sebou, mal dosť vypité, tak mu ju zobral. Navrhol mu, aby šli domov. On však pri podniku Burra vystúpil, odišiel preč a on odišiel domov, kde tú zbraň vzal zo sebou. Čo sa týka zbrane, na tej zbrani chýbala nejaká časť, bola poškodená.

Podľa § 264 ods. 1 Tr. por. na návrh prokurátorky súd prečítal skoršie výpovede svedka z prípravného konania, kde svedok rozdielne uviedol, že túto pištoľ ale nikdy O. nepožičal, ani nedával, pričom o tom, že ju mal sa dozvedel až dnes od pracovníkov kriminálnej polície, ktorí sa ho pýtali či má takúto zbraň. On následne na základe toho šiel domov, kde zbraň dobrovoľne vydal a vtedy zistil, že zbraň je v puzdre v skriní, tak ako ju mal predtým, a nepostrehol že by mu táto zbraň chýbala nejaký čas. Je pravdou, že ju každý deň nekontroloval, ani nepoužíval, od Silvestra ju síce mal párkrát ako prevenciu pri prechádzke a asi aj pri rieke Turiec raz strieľal. Keď zbraň vydával polícii, až vtedy zistil, že mu chýba odnímateľná vrchná časť zbrane, predpokladá, že niekde bude, ale nateraz nevedel kde sa môže nachádzať.

Svedok sa k prečítaným rozporom vyjadril tak, že v tom období hodne popíjal, na hodne vecí si musel spomenúť. Niektoré veci sa mu vyjasnili. Keď bol vypočúvaný na polícii, bol na dobrovoľnom protialkoholickom liečení, mal obavy, aby si sám neuškodil, mal pocit, pán vyšetrovateľ žiadal, aby sa pridržiaval, čo mu povedal. Pravda je taká, ako dnes vypovedal.

O.. V. Z.Č. - znalec z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria, na hlavnom pojednávaní uviedol, že sa v celom rozsahu pridržiava záverov jeho znaleckého posudku, podľa ktorých znalec u obvineného nezistil duševné ochorenie charakteru psychózy. U obvineného sa jedná o duševnú poruchu, diagnosticky neharmonická štruktúrovaná osobnosť /poruchu osobnosti/, emočne nestabilnú, s rysmi nezdržanlivosti, s asociálnou orientáciou. Po druhé sa jedná o syndróm závislosti na alkohole na úrovni choroby. Po tretie sa jedná o patologické hráčstvo. Týmito diagnózami obvinený trpel aj v čase spáchania skutku. Obvinený v čase tr. činnosti mohol rozpoznať nebezpečenstvo svojho konania pre spoločnosť a mohol svoje konanie ovládať. Jeho schopnosti rozpoznávacie, aj schopnosti ovládacie v sledovanej dobe boli intaktné, teda nenarušené. U obvineného sa jedná o syndróm závislosti na alkohole na chorobnej úrovni. Znalec u menovaného doporučuje uložiť ochrannú protialkoholickú liečbu ambulantnou formou. Obvinený vzhľadom k svojmu zdravotnému stavu chápe význam a zmysel trestného konania. Pobyt obvineného na slobode, z hľadiska duševného stavu je relatívne nebezpečný, pokiaľ bude užívať alkoholové nápoje. U obvineného bol zistený inkompetný príznakový súbor patologického hráčstva. Vzhľadom k uvedenému je indikovaná dobrovoľná odvykacia liečba ambulantnou formou.

Na ďalšie otázky znalec na hlavnom pojednávaní vypovedal, že on nemá žiadne nové informácie, čo sa týka obž. O. N., a preto sa nevie sa vyjadriť k tomu, či je potrebné vypracovať nový znalecký posudok. Po informácii, že obž. O. N. je kontinuálne vo výkone odňatia slobody, konštatoval, že v jeho prípade ide o vynútenú abstinenciu, preto on trvá na uložení ochrannej protialkoholickú liečby ambulantnou formou, nakoľko vynútená abstinencia nezaručuje, že na slobode by obžalovaný znova neprepadol alkoholu, je preto potrebná tá liečba. On vyšetroval duševný stav obžalovaného tak ku dňu spáchania trestného skutku ako aj do minulosti, pričom nezistil duševné ochorenie charakteru psychózy. On nemá žiadne podklady, na základe ktorých by mohol usudzovať, že sa zmenil duševný stav obžalovaného. Obžalovaný vo výkone trestu je pod dozorom a jeho následné správanie by nešlo pozornosťou príslušníkov ZVJS a následné lekárske vyšetrenia by mohli niečo signalizovať. On si už nepamätá, ako dlho trvalo vyšetrenie duševného stavu obžalovaného pre odstup času. Čo sa týka obž. O. N., nebolo potrebné pri vyšetrení duševného stavu nariadiť jeho vyšetrenie duševného stavu pozorovaním v ústave. Aj keď niekto bude dlhodobo vo výkone trestu, či je u neho potrebná ambulantná forma protialkoholickú liečby alebo nie je potrebná, na to sa nedá jednoznačne odpovedať vzhľadom na vynútenú abstinenciu. Pri vypracovaní znaleckého posudku potrebuje kompletný spisový materiál, pri vypracovaní znaleckého posudku vyhodnocuje všetky podklady. Obžalovaný pri vypracovaní toho znaleckého posudku s ním spolupracoval úmerne svojim osobnostným schopnostiam a danostiam. Jeho chovanie podrobne popísal v tomto znaleckom posudku, mal dostatok podkladov pre vypracovanie tohto znaleckého posudku. Predpokladá, že aj v prípade pozorovania obžalovaného by sa charakter jeho správania nemenil. On trvá na záveroch uvedených v jeho znaleckom posudku.

Znalec z odboru psychológie - A.. M. Š., A.. na hlavnom pojednávaní po zákonomnom poučení uviedol, že sa v celom rozsahu pridržiava záverov jeho znaleckého posudku č. 23/2016, podľa ktorých kapacita inteligencie obvineného je v hornom pásme priemeru, ale skôr nadpriemeru. Obvinený má polymorfnú

poruchu osobnosti: emočne nestabilnú, disociálnu a s poruchou spracovania impulzov. Obvinený má extrovertovaný temperament, s čím súvisí veľké množstvo povrchných známostí, jeho záujmy sú rekreačné, jeho charakter (generalizovaná sústava motívov) je oportúnny. Obvinený žije zo dňa na deň. Obvinený má vzťah k estetickým hodnotám: príroda, maľba, akvárium. Osobnosť obvineného disponuje vyššou mierou agresívnej tenzie. Za normálnych okolností nie je „viditeľná“, spúšťačom sa stáva i malá záťaž, ebrieta alebo frustrácia niektorej potreby. Motivácia obvineného z psychologického hľadiska je hedonizmus. V čase skutku nezvládnutá frustrácia. Po prehre na automatoch, bol nabudený a cítil naliehavú potrebu ďalších peňazí. Obvinený reaguje na stresové situácie - konflikt, stres, frustráciu, depriváciu - agresiou. Prevažujúce psychologické obranné mechanizmy obvineného sú racionalizácia, bagatelizácia, alibizmus, klamanie. Obvinený je sociálne maladjustovaný. V piatom decéniu života nevykonáva kvalifikovanú prácu, nezaložil si rodinu, nemá byt, úspory, atď. Žije s družkou, ktorá je zamestnaná a má pravidelný príjem. (Nedá sa vylúčiť parazitická motivácia tohto vzťahu.) Nemá priateľov, len známych. Pohybuje sa v spoločnosti štamgastov krčiem a herní, mňa peniaze, ktoré mu chýbajú na výživné. Vzhľadom na kriminálnu anamnézu, konanie obvineného bolo v čase predmetného skutku v súlade s jeho osobnostnými dispozíciami. Podľa Círtkovej zoznamu prejavov správania, ktoré charakterizujú skupinu vysoko rizikových osôb, patrí obvinený do skupiny osôb s vysokou pravdepodobnosťou perseverancie trestnej činnosti. Záruka tohto, že obvinený N. sa v budúcnosti nedopustí žiadnej trestnej činnosti, nejestvuje. Za predpokladu ústavnej liečby závislosti a doživotnej abstinencie alkoholu a gamblingu sa dá uvažovať nad tým, že obvineného je možné napraviť trestom odňatia slobody na dobu do dvadsaťpäť rokov.

Na ďalšie otázky obhajcu znalec vypovedal, že nevie, ako dlho trvalo vyšetrenie obžalovaného, vyšetroval ho v Žiline v ústave na výkon väzby, trvalo to niekoľko hodín. Aj s odstupom tri a pol roku môže prehlásiť, že stále platia závery jeho znaleckého posudku. Nepredpokladá, že by sa zrazu, čo sa týka jeho osobnosti, malo niečo zmeniť, poukazuje na jeho anamnézu od čias puberty až doteraz. Chcel napríklad poukázať na to, že už na základnej škole mal dvakrát dvojku zo správania. Nevidí k tomu zmysel, aby bol vypracovaný nový znalecký posudok alebo dodatok k jeho znaleckému posudku. Život obžalovaného je taký, aký je, teraz sa jeho život zmenil radikálne, a to pobytom vo výkone trestu. Všetci sme vybavení a máme v sebe agresivitu, ktorá je výbavou každého človeka a je potrebná pre prežitie. Sú však ľudia, ktorí agresivitu majú vyššiu, vo všeobecnosti 30 percent má výchova podiel na správaní jednotlivca, teda aj na korekcii prirodzenej agresivity, najspoľahlivejším spôsobom kanalizácie prirodzenej agresivity je voľba vhodného športu, napr. box, hokej, kde sa ten človek realizuje a následne jeho správanie sa udrží v medziach spoločenských pravidiel. Aj z výsledkov protialkoholických liečení majú poznatky, že je tam úspešnosť 30 percent. Obžalovaný má zníženú frustračnú a stresovú odolnosť voči konfliktu, stresu, na ktoré potom reaguje agresívnym správaním. U obžalovaného zistil hedonizmus, nakoľko má rád pekné veci - krajinku, akvárium. V čase skutku obžalovaný nemal peniaze a agresívnym konaním chcel nadobudnúť peniaze. V bežnom živote sa obyčajný človek spýta, či mu niekto nepožičia peniaze, ak mu nepožičia, zvládne frustráciu a odíde domov. U obžalovaného, tento tú frustráciu - nedostatok peňazí - nezvládol, on tie peniaze potreboval, ako keď niekto potrebuje drogu alebo alkohol, zrejme vtedy bol on závislý na tých hracích automatoch, cítil naliehavú potrebu ďalších prostriedkov. Čo sa týka otázok č. 12, 13 a 14 uvedených na strane 10 jeho znaleckého posudku, tieto dostal dodatočne mailom zo strany vyšetrovateľky. Na tieto otázky vypracoval znalecký posudok a na tieto dnes odpovedal. On nie je zodpovedný za tú otázku č. 13, každý z nás sa za určitých okolností môže dopustiť niečoho, aj trestného činu. V kompetencii psychológa nie je navrhovať liečbu obvinenému, preto odpovedal podmieňovacím spôsobom. Čo sa týka liečby, túto navrhuje znalec z odboru psychiatrie. Ak bude obžalovaný doživotne abstinovať a absolvuje tú liečbu, je tu nádej na zlepšenie. V opačnom prípade je tu riziko, že by sa mohol opakovane dopúšťať trestnej činnosti. Obžalovaný je dosť inteligentný na to, aby si vedel uvedomiť, čo mu hrozí v prípade, že sa dopustí ďalšieho trestného činu, alebo ak zlyhá ako abstinujúci alkoholik, na druhej strane je obžalovaný dosť impulzívny, pričom môže v niektorých záťažových situáciách reagovať neprimerane, napr. stačí nejaký konflikt s partnerkou. Obžalovaný sa dopúšťal trestnej činnosti skôr, ako sa stal alkoholikom.

Podľa § 263 ods. 1 Tr. por. so súhlasom prokurátora a obžalovaného súd prečítal výpovede svedkov N. T. a A. G..

Svedkyňa N. T. uviedla, že začiatkom roka 2016 jej doniesol, kúpil priateľ A. G. mobilný telefón, už nevedela uviesť značku tohto mobilného telefónu. Bližšie sa nezaujímal od koho a kde ho kúpil. Tento telefón ani nepoužívala, lebo ho nevedela používať. Priateľ jej nepovedal kde a od koho kúpil tento telefón. Tento telefón nemal ani nabíjačku ani slúchadlá. V telefóne nebola ani SIM ani pamäťová karta.

Bol to DUAL SIM a ona tam mala 2 svoje karty. Nepozná podnik Modrá Lagúna. Prišli policajti a telefón jej zobrali, zobudili ju po nočnej a povedali, že musí ísť s nimi. Povedali že len ho musí vrátiť, tak ho vrátila. Povedali, že pochádza z trestnej činnosti, policajti jej o tom dali nejaký doklad. Jej SIM karty jej vrátili. Po tom, ako telefón zobrali policajti jej A. G. povedal, že keď išiel z roboty nejaký pán k nemu prišiel a spýtal sa ho, či nechce telefón kúpiť a jej priateľ ten telefón kúpil. Keď telefón otvorila, neboli v ňom nejaké iné kontakty, fotografie.

Svedok A. G. vypovedal, že keď išiel z práce, medzi prácou a krčmou t. j. pri železničnej stanici ho oslovil nejaký chlapec okolo 30 rokov či nechce kúpiť telefón, bol štíhly, bližšie ho nevedel opísať, nevedel ani za koľko mu ho ponúkal či za 50 alebo 60 eur, on ten telefón kúpil, ten telefón bol bez nabíjačky a myslí, že to bola Nokia. Bol to dotykový mobilný telefón. On prišiel domov a ten telefón odovzdal svojej manželke. Ona ho používala. Nie je si istý, nevie či ten telefón nebol vybitý. Keď doma telefón nabili, on ho začal skúšať. Nebol ako klasický dotykový telefón, ťažšie sa ovládal. V telefóne neboli žiadne údaje ani fotky ani telefónne čísla a ani SIM karty a pamäťové karty. Ten mladý chalan mu povedal, že mu telefón nechceli zobrať do záložne, preto ho chcel predať. V blízkosti toho sa nachádza aj záložňa. Toho človeka od ktorého telefón kúpil už nikdy viac nestretol. V bare Modrá Lagúna nebol, nevie kde sa nachádza. Tu prítomný obžalovaný určite nie je tá osoba, ktorá mu predala ten telefón.

Podľa § 268 ods. 2 Tr. por. so súhlasom prokurátora a obžalovaného súd prečítal znalecký posudok na č.l. 253-261 spisu ohľadom znaleckého skúmania zaistenej zbrane, podľa ktorého ide o krátku ručnú expanznú zbraň bez záveru - pištoľ tureckej výroby, značky EKOL, model Firat Compact, kalibru 9 mm P. A. Blanc, výrobného čísla I.-XXXXXXX, ktorá je určená na vystreľovanie nábojok so stredovým zápalom kalibru 9 mm P. A. Blanc, laborovaných špeciálnou látkou (CS, CN, PV), poplašných nábojok a pyrotechnických zloží - ohňostrojom. Výšľahový otvor pištole je v osi hlavne, v ktorej je pevne zabudovaná prepážka a naskrutkovaná záslepka. Zo zbrane nie je možné strieľať klasické náboje so strelou a nevykazuje žiadne úpravy za účelom používania takéhoto streliva. Na zbrani sa nachádzajú české overovacie značky z roku 2015 (zároveň aj rok výroby). Výterom nábojovej komory bola zistená prítomnosť povýstrelových splodín, čo nasvedčuje tomu, že zo zbrane bolo pred jej predložením na skúmanie strieľané, avšak na presné určenie doby streľby metóda nebola doposiaľ vyvinutá. Vzhľadom na chýbajúci záver a vratnú pružinu nebola zbraň v predloženej stave streľby schopná. Spúšťový mechanizmus bol funkčný, čo znamená, že doplnením funkčného záveru by bola zbraň funkčnou obvyklým spôsobom. Z technického hľadiska, v zmysle zákona č. 190/2003 Z. z. o strelných zbraniach a strelive, v platnom znení podľa § 7 ods. 1 písmeno c/ a ods. 2 ide o zbraň kategórie D. Na nadobudanie vlastníctva zbrane sa vzťahuje § 14.

Podľa § 270 ods. 2 Tr. por. na hlavnom pojednávaní súd oboznámil prítomné procesné strany s fotodokumentáciou - opoznanie podľa fotografií, fotoalbumom krátkych zbraní, fotodokumentáciou ohľadom zaistenia zbrane, fotodokumentáciou z baru „Modrá Lagúna“, fotodokumentáciou vyhotovenou z miesta činu fotografiami z kamerových záznamov pobočky Z. Z., zvukovým záznamom zo systému REDAT, s obrazovo - zvukovými záznamami z baru „Modrá Lagúna“ a kamerovým záznamom o previerke výpovedi na mieste.

Podľa § 269 Tr. por. súd prečítal sa listiny pripojené do súdneho spisu, a to najmä zápisnicu o rekonštrukcii zbrane, zápisnicu o vydaní veci, odpoveď zo spoločnosti Orange Slovensko, správu zo spoločnosti O2, odpoveď operátora 4-ka, zápisnicu o obhliadke miesta činu, uznesenie o vrátení, uznesenie o vrátení veci poškodenému, potvrdenie o zaistení veci, zápisnicu o vrátení veci, úradné záznamy, zápisnicu o previerke výpovede na mieste, výpis z evidencie priestupkov a odpis z registra trestov. Zároveň súd sa oboznámil s podstatným obsahom pripojených spisov Okresného súdu Martin sp. zn. 3T/141/2014, 1T/91/1999, 2T/149/2000 a sp. zn. 23T/23/2014.

Z úradného záznamu príslušníka OO PZ Vrútky zo dňa 07.02.2016 na č.l. 318 spisu vyplýva, že poškodený im priamo po skutku uviedol, že obžalovaný mu mal odcudziť jeho bundu, v ktorej mal mobilný telefón zn. Microsoft Lumia 535 a peňaženku s finančnou hotovosťou asi 25,- Eur, občiansky preukaz, bankomatovú kartu S. N. a kartičku poisťovne W. a to tak, že ho mal najskôr v priestoroch baru zdrapiť za bundu, kde mu poškodil na bunde zips a potom neskôr z neho túto bundu mal strhnúť.

Z odborného vyjadrenia č. 103/2016 na č.l. 278-281 spisu vyplýva, že znalecká organizácia ohodnotila mobilný telefón zn. Nokia Lumia 535 Dual SIM na sumu 73,04 EUR s DPH, pánsku koženkovú peňaženku na sumu 4,40 EUR s DPH a flisovú bundu zn. F&F na sumu 26,40 EUR s DPH.

Z výpisu z evidencie priestupkov vyplýva, že obžalovaný v roku 2014 v bare Modrá Lagúna sa dopustil priestupu proti občianskemu spolunažívaniu tým, že fyzicky napadol poškodeného H. Š., nar. XXXX.

Z odpisu z registra trestov vyplýva, že obžalovaný bol doposiaľ 16-krát súdne trestaný, a to prevažne pre násilnú trestnú činnosť, boli mu uložené aj nepodmienečné tresty, ktoré vykonal.

V súlade s ust. § 278 ods. 2 Tr. por. súd pri svojom rozhodovaní prihliadal len na skutočnosti, ktoré boli prebraté na hlavnom pojednávaní a opieral sa o dôkazy na hlavnom pojednávaní vykonané. Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. hodnotil dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Trestného činu (zločinu) lúpeže podľa § 188 Tr. zák. sa dopustí ten, kto proti inému použije násilie alebo hrozbu bezprostredného násilia v úmysle zmocniť sa cudzej veci. Objektom trestného činu lúpeže je osobná sloboda ako i majetok, ktorého sa páchatel' chce zmocniť. Objektívna stránka je naplnená použitím násilia alebo hrozby bezprostredného násilia, v úmysle zmocniť sa cudzej veci. Cudzou vecou sa rozumie vec, ktorá nepatrí páchatel'ovi buď vôbec, alebo nepatrí výlučne jemu. Trestný čin je dokonaný už samotným použitím násilia alebo hrozby bezprostredného násilia proti inému v úmysle zmocniť sa cudzej veci, pričom nie je nutné, aby sa tento úmysel aj uskutočnil. Násilím sa okrem iného rozumie použitie fyzického násilia proti telesnej integrite inej osoby (§ 122 ods. 7 Tr. zák.). Násilie musí byť prostriedkom nátlaku na vôľu napadnutého. Nie je podmienkou, aby napadnutý kládol odpor. Násilie spravidla smeruje proti tomu, kto má vec u seba. Hrozba bezprostredného násilia je hrozba takým násilím, ktoré má byť vykonané ihneď, ak sa napadnutý nepodrobí vôľi útočníka. Táto hrozba je spravidla vyjadrená slovnou, ale stačí aj konkludentné konanie, ak je z neho a ostatných okolností zrejmé, že násilie sa uskutoční ihneď, ak sa napadnutý nepodrobí vôľi páchatel'a. Z hľadiska subjektívnej stránky sa jedná o úmyselný trestný čin, ktorý je zločinom (§ 11 ods. 1 Tr. zák.).

Podľa § 42 ods. 1, ods. 2, ods. 3 Tr. zákona ak súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu. Spolu s uložením súhrnného trestu súd zruší výrok o treste uloženom páchatel'ovi skorším rozsudkom, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Súhrnný trest nesmie byť miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom. V rámci súhrnného trestu súd uloží trest straty čestných titulov a vyznamenaní, trest straty vojenskej a inej hodnosti, trest prepadnutia majetku, peňažný trest, trest prepadnutia veci alebo trest zákazu činnosti, ak bol taký trest uložený už skorším rozsudkom a ak tomu nebráni ustanovenie § 34 ods. 7. Ustanovenie o súhrnnom treste sa nepoužije, ak skoršie odsúdenie je takej povahy, že sa na páchatel'a hľadí, ako keby nebol odsúdený.

Podľa § 43 Tr. zákona ak súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal predtým, než bol trest uložený skorším rozsudkom vykonaný, a ukladá mu trest rovnakého druhu, nesmie tento trest spolu s doteraz nevykonanou časťou trestu uloženého skorším rozsudkom prevyšovať najvyššiu výmeru dovolenú týmto zákonom pre tento druh trestu. Ak je jedným z týchto trestov trest odňatia slobody, rozumie sa takou najvyššou výmerou doba dvadsiatich piatich rokov alebo trest odňatia slobody na doživotie.

Podľa § 47 ods. 1 Tr. zákona trest odňatia slobody na doživotie môže súd uložiť iba za trestný čin, za ktorý to tento zákon v osobitnej časti dovoľuje, a len za podmienok, že

- a) uloženie takého trestu vyžaduje účinná ochrana spoločnosti a
- b) nie je nádej, že by páchatel'a bolo možné napraviť trestom odňatia slobody na dobu do dvadsaťpäť rokov.

Podľa § 47 ods. 2 Tr. zákona ak súd odsudzuje páchatel'a za dokonaný trestný čin úkladnej vraždy podľa § 144, vraždy podľa § 145, ublíženia na zdraví podľa § 155, nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods.

2, 3 alebo 4, obchodovania s ľuďmi podľa § 179, obchodovania s deťmi podľa § 180 ods. 2 alebo 3 alebo podľa § 181, brania rukojemníka podľa § 185, zavlčenia do cudziny podľa § 187, lúpeže podľa § 188, ... alebo neľudskosti podľa § 425, ktorý už bol za takéto trestné činy, hoci aj v štádiu pokusu, dvakrát potrestaný nepodmienečným trestom odňatia slobody, uloží mu trest odňatia slobody na doživotie, ak sú splnené podmienky uvedené v odseku 1 písm. a) a b); inak mu uloží trest odňatia slobody na dvadsaťpäť rokov, ak tomu nebránia okolnosti hodné osobitného zreteľa. Súd však nemôže takému páchatelovi uložiť trest odňatia slobody pod dvadsať rokov.

Po zhodnotení vykonaných dôkazov jednotlivo a vo vzájomných súvislostiach dospel súd k jednoznačnému záveru, že obž. O. N. sa dopustil skutku, ktorý sa mu kladie za vinu podľa obžaloby. Svojím konaním naplnil všetky zákonné znaky zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zák., keďže konaním popísaným v skutkovej vete rozsudku proti inému použil násilie a hrozbu bezprostredného násilia v úmysle zmocniť sa cudzej veci. Na rozdiel od obžaloby súd upravil chronologicky skutok tak ako sa odohral aj vzhľadom k vykonanému dokazovaniu, predovšetkým k objektívnemu obrazovo zvukovému záznamu z baru Modrá Lagúna.

Výpoveďami svedka poškodeného M.D. Z. bolo dokázané, že obžalovaný voči nemu použil násilie ako i hrozbu bezprostredného násilia - nakoľko ho predtým fyzicky napadol a zároveň poškodenému ukázal zbraň, ktorú chcel aj u neho založiť - takým spôsobom, že ho najprv chytil rukou pod krk a oprel ho o zábradlie a vyzliekol mu proti jeho vôli rozopnutú bundu, pričom sa poškodený z obavy o svoj život a zdravie, keďže obžalovaný mal zbraň, tomuto sa ani nebránil a umožnil obžalovanému zobrať mu jeho pánsku športovú bundu s kapučňou modrej farby zn. F&F, v ktorej sa v tom čase nachádzala čierna koženková peňaženka s peňažnou hotovosťou vo výške 25,- €, občiansky preukaz, kartička poisťovne zdravotnej poisťovne W., bankomatová karta a mobilný telefón zn. Microsoft Lumia 535, Dual SIM. Úmyslom páchatel'a bolo zmocniť sa cudzej veci - peňažných prostriedkov, ktoré mal poškodený pri sebe v bunde, nakoľko obžalovaný prehral všetky peniaze na hracích automatov a chcel sa ísť ešte zabaviť do podniku Šanghaj a aj z toho dôvodu sa pokúšal založiť zbraň svedka G. u viacerých osôb. Tejto skutočnosti svedčia aj slová, ktoré obžalovaný vyslovil na adresu poškodeného: „ Ty že by si nemal peniaze.“ Podľa názoru súdu obžalovaný (aj keď to sám obžalovaný popiera) musel vidieť ako poškodený platil za objednané nápoje, resp. musel mať vedomosť o tom, že v bunde poškodený má uschované svoje osobné veci - okrem mobilného telefónu i peňaženku, pričom uvedené veci aj vzhľadom k materiálu bundy poškodeného (mäkká fleece látka) a k ich umiestneniu (ľavé horné vrecko na zips bundy) museli vyťčať, vyčnievať, čo bolo zrejme očividné. Z tohto dôvodu obžalovaný striedol na poškodeného za rohom baru a za použitia násilia a hrozby bezprostredného násilia vyzliekol z poškodeného bundu, čím sa zmocnil cudzej veci - bundy poškodeného s jeho osobnými vecami. Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že sa našla prázdna peňaženka poškodeného bez finančnej hotovosti a obžalovaný sa po skutku zabával v podniku Šanghaj, kde si kúpil nápoje, a to napriek tomu, že obžalovaný vypovedal, že prehral všetky peniaze na výherných hracích automatov, nikto v bare obžalovanému nepožičal peniaze a ani tieto nedostal za založenie plynovej pištole a tak zostáva jediný rozumný záver, že obžalovaný sa prejednávanej skutkom zmocnil (okrem iných vecí i) peňazí poškodeného, ktoré následne použil v podniku Šanghaj. V tomto smere súd poukazuje i na závery znaleckého skúmania obžalovaného, ktorý podľa znalca nezvládol frustráciu - nedostatok peňazí a agresívnym konaním si chcel nadobudnúť peniaze, pričom toto jeho konanie je v súlade s jeho osobnosťami dispozíciami - hedonizmus, emočne nestabilná osobnosť s poruchou spracovania impulzov a väčšou mierou agresívnej tenzie. Súd nevyklučuje, že po zmocnení sa peňazí poškodeného obžalovaným, tento mohol následne zahodiť bundu aj ďalšími osobnými vecami poškodeného, ktoré mohli nájsť aj iné osoby.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že sa necíti byť vinný zo skutku uvedeného v obžalobe a využijúc svoje právo odoprel vypovedať na hlavnom pojednávaní. Z prečítaných jeho skorších výpovedí obžalovaný na svoju obranu uviedol, že on sa žiadneho trestného činu lúpeže nedopustil. Priznal, že pred barom „vyštartoval“ po poškodenom a že ho chcel zbiť, no poškodený do neho sotil, nevie či sa zachytil ruky, posadil sa na zem, kde ostala ležať bunda, následne sa postavil a zobral bundu, ktorú zahodil medzi autá vedľa čínskeho obchodu. Následne išiel s N. taxikom do Šanghaja. M. G. doniesol do jeho bytu plynovú pištoľ a požiadal ho, či vie niekomu ju dať do zálohy. Poprel že by Z. chytil pod krk, nepoužil voči nemu žiadne násilie.

Obžalovaný je zo spáchania činu bez pochybností usvedčovaný výpoveďami svedka poškodeného M. Z.. Výpoveď poškodeného súd vyhodnotil ako vierohodnú. Poškodený pred súdom vypovedal v podstate zhodne ako v štádiu prípravného konania, jeho výpovede sú nemenné a bez akýchkoľvek podstatných rozporov a zároveň korešpondujú aj s ďalšími vykonanými dôkazmi v danej trestnej veci. Poškodený jednoznačne potvrdil, že k činu došlo za takých okolností ako sú uvedené v skutkovej vete tohto rozsudku t.j. že obžalovaný si na neho pred barom počkal, chytil ho pod krkom za bundu, oprel ho o zábradlie a vyzliekol mu proti jeho vôli rozopnutú bundu, pričom sa poškodený z obavy z obžalovaného, ktorý mal zbraň, tomuto nebránil a umožnil obžalovanému zobrať mu jeho pánsku športovú bundu s kapučňou modrej farby zn. F&F, v ktorej sa v tom čase nachádzala čierna koženková peňaženka s peňažnou hotovosťou vo výške 25,-€, občiansky preukaz, kartička poisťovne, bankomatová karta a mobilný telefón zn. Microsoft Lumia 535, Dual SIM. Okresnému súdu nie sú známe žiadne skutočnosti spochybňujúce vierohodnosť výpovede poškodeného.

Obžalovaný je taktiež usvedčovaný výpoveďou svedka T. N., ktorý videl začiatok prejednávaneho skutku, keďže svedok vypovedal, že zrazu spoza rohu vyletel O. a začal M. mlátiť. On im povedal, či im nejebe a nech sa nebijú. Začal ich aj dávať od seba, ale mal pravú ruku po operácii, tak to nechal tak, aby mu ešte s ňou neublížili. Potom odišiel dolu schodmi a viac sa o nich nestaral. Svedok T. N. potvrdil, že nesledoval celý priebeh fyzického konfliktu medzi poškodeným a obžalovaným a zároveň vyvrátil obranu obžalovaného (t.j. že do Šanghaja išiel spolu so svedkom N.), keď svedok uviedol, že do Šanghaja išiel taxíkom sám.

Nepriami svedkovia C. Z., O. F. V. U. P. vo svojich výpovediach rovnako potvrdili, že poškodený im krátko po skutku uviedol, že páchatel' mu stiahol, vyzliekol bundu aj s dokladmi, s osobnými vecami. Tvrdenie obžalovaného, že sa poškodený vyvliekol z bundy sám, je ťažko pochopiteľné a nelogické vzhľadom na zhodné výpovede hore uvedených svedkov - Z., F. a P., ktorí poškodeného videli krátko po čine, pričom svedkovia rozpoloženie poškodeného krátko po skutku opísali tak, že poškodený sa bál, bol vyplašený, nervózný, v tvári divný ba až uplakáný.

Výpoveď svedka M. G. na hlavnom pojednávaní o tom, že vedel, že v ten večer obžalovaný išiel tú zbraň núkať na predaj, súd nepovažuje za vierohodnú, nakoľko svedok v prípravnom konaní dvakrát jednoznačne uviedol, že túto zbraň obžalovanému nepožičal, ani nedával a uvedené zásadné rozpory v jeho výpovediach podľa názoru súdu svedok dostatočne logicky nevysvetlil. Jeho výpoveď súd len považuje za snahu pomôcť kamarátovi - obžalovanému, ktorý na otázku prečo mal pri sebe tú zbraň najprv uviedol, že ju (pozn. predsedu senátu - zbraň) mal pri sebe len tak, so žiadnym úmyslom niekomu ublížiť.

Svedok poškodený O. F. nepotvrdil tvrdenie obžalovaného (t.j. pri stole M. bol arogantný, hrubý a vyskakoval), keď vypovedal, že nevidel, že by p. Z. nejako provokoval obžalovaného, naopak svedok uviedol, že ten konflikt začal tak, že N. niečo Z. kričal, on mu odpovedal, N. sa cez stôl načiahol a pritiahol si Z.É. a pritom mu roztrhol vetrovku.

Súd si nemohol nevšimnúť, že obžalovaný menil, prispôboval svoje výpovede ohľadom priebehu samotného skutku. Najprv obžalovaný uviedol, že poškodeného chytil za ruku, on sa nešťastne vyvliekol z bundy a rozutekal sa dovnútra do Lagúny. Bunda zostala ležať pred barom na zemi, on sa jej ani nedotkol (č. l. 57 - 58 spisu zápisnica zo dňa 09.02.2016). Pred sudcom pre prípravné konanie dňa 11.02.2016 obžalovaný v podstate priznal, že poškodeného vonku chytil za bundu, keď vypovedal, to chytenie za bundu vonku bolo preto, lebo si chcel s ním vysvetliť, prečo bol vo vnútri taký hrubý (č. l. 30 spisu). Na hlavnom pojednávaní (č. l. 376 zápisnica z 07.06.2018) však obžalovaný rozdielne uviedol, že on po poškodenom „vyštartoval“, že mu ide jednu „šlahnúť“, ako sa jednou rukou napriahol, poškodený do neho sotil, nevie či sa zachytil jeho ruky, on sa vtedy posadil na zem, na zemi ostala ležať bunda, on sa postavil, zobral túto bundu a zahodil ju. Rovnako nie nepodstatnou okolnosťou ohľadom preukázania motívu obžalovaného je jeho tvrdenie, keď pred sudcom pre prípravné konanie vypovedal, že v ten večer v Lagúne nemal peniaze preto, lebo ich hodil do automatu, bolo to 50,- EUR a prehral ich (č. l. 30 spisu zápisnica zo dňa 11.02.2016). Následne obžalovaný na hlavnom pojednávaní diametrálne pozmenil svoju výpoveď a to tak, že bo baru Modrá Lagúna si zobral svojich 50,- EUR, kúpil si pivo a cigarety, odložil si 20,- EUR a drobné hodil do výherného automatu. Následné vysvetlenie obžalovaného prečo si vôbec chcel ešte požičať ďalšie peniaze od poškodeného a ďalších osôb hoci i založením zbrane, keď mal mať odložených vlastných 20,- EUR, t.j. že táto suma sa mu vraj zdala primálá, sa súdu

javí ako nepresvedčivé, nevierohodné a je len pochybnou snahou obžalovaného presvedčiť súd, že nemal žiaden majetkový motív pri napadnutí poškodeného. Vo svetle vyššie uvedených a vykonaných dôkazov, súd musí konštatovať, že obžalovaným uvádzaná verzia o priebehu skutku zostala osamotená, nepodporená žiadnym iným vykonaným dôkazom.

Podľa § 272 ods. 3 Tr. por. súd odmietol vykonať dôkazy navrhnuté obhajobou z nasledovných dôvodov. Pokiaľ obhajoba navrhovala doplnenie dokazovania, ktoré spočívalo vo vypracovaní nového psychologického a psychiatrického posudku na obžalovaného, súd takýto návrh ako nedôvodný odmietol, nakoľko k tejto problematike sa v podstate jednoznačne vyjadrili znalci - A.. M. Š., A.. V. O.. V. Z., čo súd uviedol v predchádzajúcich odsekoch odôvodnenia. Obhajoba súdu nepredložila žiadny iný dôkaz, ktorý by spochybňoval závery týchto znalcov a znalci na hlavnom pojednávaní presvedčilo vysvetlili závery svojich znaleckých posudkov, ku ktorých dospeli znaleckým skúmaním obžalovaného. Zároveň obaja znalci dostatočne vysvetlili prečo nie je potrebné, a to aj pre uplynutie dlhšieho časového úseku od vypracovania posudkov, u obžalovaného vykonať nové znalecké skúmanie či už z hľadiska psychologického alebo psychiatrického. Súd taktiež odmietol ako neopodstatnený návrh na vyšetrenie duševného stavu poškodeného znalcom z odboru psychológie a z odboru psychiatrie, nakoľko v rámci konania nebola zistená žiadna významná skutočnosť, ktorá by prípadne odôvodňovala takýto postup. V danom prípade poškodený vypovedal podrobne v štádiu prípravného konania aj na hlavnom pojednávaní a v jeho výpovediach sa nevyskytli napr. výpadky pamäte k určitým úsekmi skutkového deja ani zásadné rozpory či iné nezrovnalosti. Návrh obhajoby na vykonanie rekonštrukcie prípadu súd taktiež zamietol ako nedôvodný, nakoľko v prípravnom konaní bola vyšetrovateľom vykonaná previerka výpovedí tak poškodeného ako i obžalovaného priamo na mieste činu, z tejto previerky bola vyhotovená tak zápisnica ale aj kamerový záznam, ktorý súd oboznámil na hlavnom pojednávaní. Z týchto vykonaných dôkazov súd mal dostatok informácií o mieste trestného činu, pohybe jednotlivých aktérov, potrebných pre spravodlivé rozhodnutie v tejto trestnej veci. Navyše prvostupňový súd uvádza, že aj pri previerke výpovede na mieste poškodený názorne ukázal kde a ako mu obžalovaný vyzliekol bundu, ktorú pre roztrhnutý zips nemal zapnutú, pričom poškodeným uvádzaný spôsob vyzlečenia bundy obžalovaným oboma rukami, je možné bez výhrad akceptovať. Z týchto dôvodov preto súd zamietol hore uvedené návrhy obhajoby na doplnenie dokazovania. Po zamietnutí týchto návrhov procesné strany - obhajoba a ani prokurátor nemali ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania.

Na základe vyššie uvedených skutočností, súd dospel k záveru, že súhrn priamych ako i nepriamych dôkazov v tejto trestnej veci tvoria jednu ucelenú reťaz dôkazov, ktoré usvedčujú obžalovaného zo spáchania skutku uvedeného vo výrokovvej časti tohto rozsudku a ktoré vyvracajú obranu obžalovaného.

Pri úvahách o druhu a výmere trestu súd vychádzal z ustanovení § 34 a nasl. Tr. zák., v zmysle ktorých trest má jednak zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a zároveň má vytvoriť podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov. Z uvedených ustanovení Trestného zákona vyplýva, že základnými funkciami trestu sú represívna, výchovná ako aj preventívna, vo forme individuálnej a generálnej prevencie. Súd prihliada najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť nápravy.

Pokiaľ ide o osobu páchatela súd mal preukázané, že obž. O. N. bol doposiaľ 16-krát súdne postihnutý, a to pre spáchanie rôznorodej aj násilnej trestnej činnosti. Keďže súdom prejednávaný skutok uvedený v rozsudku, dokonaný dňom 06.02.2016 obžalovaný spáchal skôr ako bol odsúdený pre iný jeho čin / rozsudok Okresného súdu Martin sp. zn. 3T/141/2014 zo dňa 19.04.2016, právoplatným 19.04.2016 /, z týchto dôvodov preto bol súd povinný obžalovanému ukladať súhrnný trest odňatia slobody podľa § 42 ods. 1 Tr. zákona. Súdu po oboznámení sa s pripojenými trestnými spismi Okresného súdu Martin neuniklo, že obžalovaný spáchal dokonaný trestný čin lúpeže po tretíkrát, hoci už bol za rovnaké trestné činy (lúpeže) dvakrát potrestaný súdom, a teda v prípade obžalovaného prichádza v úvahu použitie tzv. zásady 3-krát a dosť uvedenej v ustanovení § 47 ods. 2 Tr. zákona. Prvýkrát bol obžalovaný odsúdený rozsudkom Okresného súdu Martin sp. zn. 1T/91/1999 zo dňa 01.03.2000, právoplatným 18.04.2000 pre trestný čin lúpeže v spolupáchateľstve podľa § 9 ods. 2, § 234 ods. 1 Tr. zák. účinného do 31.12.2005 a iné, za čo mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 a pol roka so zaradením do druhej nápravno-výchovnej skupiny, pričom obžalovaný uvedený trest vykonal 20.09.2001. Druhýkrát bol obžalovaný odsúdený rozsudkom Okresného súdu Martin sp. zn. 2T/149/2000 zo dňa 10.12.2003

právoplatným dňa 03.08.2004 pre trestný čin lúpeže podľa § 234 ods. 1 Tr. zák. účinného do 31.12.2005 ako obzvlášť nebezpečný recidivista podľa § 41 ods. 1 Tr. zák. účinného do 31.12.2005 a iné, za čo mu bol uložený úhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov a 8 mesiacov v tretej nápravno-výchovnej skupine, z ktorého bol podmiennečne prepustený uznesením Okresného súdu Trenčín sp. zn. 1PP/8/2009 dňa 23.04.2009 a bola mu určená skúšobná doba na 3 roky, v ktorej sa osvedčil. V rámci zákonného ustanovenia § 47 ods. 2 Tr. zákona súd pri ukladaní trestu zisťoval, či u obžalovaného sú splnené všetky zákonné podmienky uvedené v § 47 ods. 1 písm. a), písm. b) Tr. zákona pre uloženie trestu odňatia slobody na doživotie, t.j. či uloženie takého trestu vyžaduje účinná ochrana spoločnosti a nie je nádej, že by páchatelia bolo možné napraviť trestom odňatia slobody na dobu do dvadsaťpäť rokov. Vzhľadom na výpoveď znalca z odboru psychológia, ktorý na hlavnom pojednávaní uviedol, že obžalovaného je možné napraviť trestom odňatia slobody na dobu do dvadsaťpäť rokov za predpokladu ústavnej liečby závislosti a doživotnej abstinencie alkoholu a gamblingu, súd mal za preukázané, že u obžalovaného neboli splnené všetky zákonné podmienky pre uloženie trestu odňatia slobody na doživotie (§ 47 ods. 1, písm. b) Tr. zákona). Keďže súd u obžalovaného nezistil žiadne okolnosti hodné osobitného zreteľa, súd bol povinný obžalovanému uložiť trest odňatia slobody na dvadsaťpäť rokov. Obžalovaný v súčasnosti vykonáva nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Martin sp. zn. 23T/23/2014 zo dňa 18.08.2014, právoplatným dňa 04.09.2014 v spojení s uznesením zo dňa 09.05.2018. Uvedený nepodmienečný trest odňatia slobody obžalovaný začal vykonávať v Ústave na výkon trestu odňatia slobody v Žiline dňa 20.04.2019 a ukončí ho dňa 20.04.2022 (č. I. 522-523 spisu). Z uvedeného vyplýva, že obžalovaný z tohto nariadeného nepodmienečného trestu odňatia slobody vo výmere 3 rokov, v čase od vyhlásenia tohto rozsudku (dňa 05.11.2019) do jeho ukončenia (dňa 20.04.2022) musí ešte vykonať 2 roky, 5 mesiacov a 15 dní. Keďže súdom prejednávany skutok a trestný čin obžalovaný spáchal skôr, než mu bol uložený trest skorším rozsudkom (trestný rozkaz Okresného súdu Martin sp. zn. 23T/23/2014 zo dňa 18.08.2014, právoplatným dňa 04.09.2014) vykonaný a ukladal mu trest rovnakého druhu - nepodmienečný trest odňatia slobody, súd bol povinný dodržať zákonné obmedzenie uvedené v ustanovení § 43 Tr. zákona, podľa ktorého v danom prípade nesmie tento trest spolu s doteraz nevykonanou časťou trestu uloženého skorším rozsudkom prevyšovať najvyššiu výmeru dovolenú týmto zákonom pre tento druh trestu a ak je jedným z týchto trestov trest odňatia slobody, rozumie sa takou najvyššou výmerou doba dvadsiatich piatich rokov alebo trest odňatia slobody na doživotie. Nakoľko okresný súd bol povinný obžalovanému v zmysle zásady 3-krát a dosť uvedenej v § 47 ods. 2 Tr. zákona ukladať nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 25 rokov, spolu s ešte nevykonaným trestom uloženým skorším rozsudkom (trestný rozkaz Okresného súdu Martin sp. zn. 23T/23/2014 zo dňa 18.08.2014, právoplatným dňa 04.09.2014) vo výmere 2 roky, 5 mesiacov a 15 dní by prekročil najvyššiu výmeru uvedenú v ustanovení § 43 Tr. zákona, t.j. 25 rokov, z tohto dôvodu okresný súd obžalovanému ukladaný trest odňatia slobody vo výmere 25 rokov ponížil o dobu ešte nevykonaného trestu vo výmere 2 roky, 5 mesiacov a 15 dní, a preto súd obžalovanému uložil súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 22 rokov, 6 mesiacov a 15 dní, ktorý spolu s ešte nevykonaným nepodmienečným trestom uloženým skorším rozsudkom vo výmere 2 roky, 5 mesiacov a 15 dní tvorí maximálne možnú najvyššiu výmeru trestu odňatia slobody vo výmere 25 rokov. Nakoľko súd obžalovanému ukladal súhrnný trest odňatia slobody, bolo jeho povinnosťou podľa § 42 ods. 2 Tr. zákona zrušiť vo výroku o treste rozsudok Okresného súdu Martin sp. zn. 3T/141/2014 zo dňa 19.04.2016, právoplatným 19.04.2016.

Vzhľadom k tomu, že obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch vo výkone trestu odňatia slobody pre spáchanie úmyselnej trestnej činnosti pred spáchaním tohto trestného činu, súd ho podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. na výkon uloženého súhrnného nepodmienečného trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. U obžalovaného neboli splnené zákonné podmienky uvedené v ustanovení § 48 ods. 3 Tr. zákona pre jeho zaradenie na výkon trestu do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia.

Súd obžalovanému uložil podľa § 73 ods. 2 písm. d) Tr. zák. ochranné opatrenie - ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou, keďže obžalovaný sa predmetného trestného dopustil pod vplyvom návykovej látky - alkoholu a hore uvedené ochranné liečenie obžalovanému navrhol uložiť i samotný znalec z odboru psychiatrie.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd uložil obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenému M. Z., nar. XX.XX.XXXX S. O., trvale bytom S., Z. C. S. Č. XXXX/X, škodu vo výške 25,- €, a to v súvislosti s odcudzením finančnej hotovosti. Podľa § 288 ods. 2 Tr. por. súd poškodeného M. Z. so zvyškom nároku na náhradu škody odkázal na civilný proces, nakoľko si poškodený uplatnil nárok na náhradu škody vo vyššej výške než mu ju súd priznal a z vykonaného dokazovania nepochybne vyplýva, že podstatná

časť odcudzených vecí bola poškodenému vrátená - mobilný telefón, bunda, občiansky preukaz, bankomatová karta, karta poistenca. Z vykonaného dokazovania je nepochybné, že obžalovaný spôsobil poškodenému škodu, a to roztrhnutím zipsu bundy, ale keďže pre spravodlivé rozhodnutie aj o tomto nároku na náhradu škody by bolo potrebné vykonať ďalšie dokazovanie napr. zadovážením odborného vyjadrenia resp. iného objektívneho dokladu o oprave bundy, ktoré však presahuje rámec a potreby trestného konania a aj preto súd podľa § 288 ods. 2 Tr. por. poškodeného so zvyškom nároku na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde v Martine do 15 dní od oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok (§ 306/2). Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2)
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b) a to len vo svoj prospech (§ 308/2)
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2)
- zákonný zástupca obž., opatrovník obž. a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obž. pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obž. i proti jeho vôli (§ 308/2)
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§ 345/1)
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68)
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307/1d), (§ 45/1)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.

Odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť.